

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. சி. பொன்னையன்]

விபத்தினால் திரு. சுப்பிரமணி, திரு. ஜான்சன், திரு. மோகன்ராம், திரு. சண்முகம் பிள்ளை என்பவர்கள் மாணம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

திருச்சி பொது மருத்துவ மனையில் பிரேதப் பரிசோதனைக்குப் பின்னர் ஓட்டுநரின் பிரேதம் சென்னைக்குப் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் லாரியில் தொண்டு வரப்பட்டு, இறுதிச் செலவுக்காக ரூபாய் 100 அன்னரின் குடும்பத்திற்குத் தரப்பட்டது.

லாரியின் ஓட்டுநர் சிறுகனூர் காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். காவல் துறையினர் புலன் விசாரணை செய்து அவர் மீது ஒரு வழக்கு பதிவு செய்துள்ளனர். இவ்விபத்தின் காரணமாகப் பேருந்து மற்றும் லாரியின் முன் பகுதி முழுவதும் கசு சேதமடைந்துள்ளது.

விபத்தின்போது பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து சாலையின் இடது ஓரத்தில் நிலையாக இருந்தது. விபத்து நடந்த இடம் நேரான தேசிய நெடுஞ்சாலையாகும். சாலையின் அகலம் 37 அடி. இரு மருங்கிலும் பொட்டல் வெளி. இது பற்றி வரக்கு விசாரணை இன்னும் முடிவடையாத நிலையில் இருக்கிறது. முதல்வரின் விபத்து நேரான நிலையிலிருந்து மாணமடைந்த வர்களின் சட்டபூர்வமான வாரிசுகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற வீதத்தில் அளிக்கப்படயிருக்கிறது.

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மேலவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று பேசுகின்றபோது, தமிழகத்திலே மது விலக்குக் கொள்கை எப்படி சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதை, சில உதாரணங்களோடு சொல்லி, விலக்கிக் காட்டுகின்ற வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. மேலும் இரண்டொன்றைச் சொல்லி மற்றவற்றிற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், விழுப்புரம் நகரில் கல்வாம் ஏற்பட்ட பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்குச் சென்றார்கள். அப்படிச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த நிலையிலே, பாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் கண் முன்னேயே இரண்டு பேர்கள் குடி போதையில் இருந்த நிலையிலே, முதல்வர் அவர்களே, அவர்களைப் போலீசாசரிடம் ஒப்படைத்தார்களென்ற தகவல் வந்தது. அதனுடைய பொருள் என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதல்வரவர்கள் போகும்போது, அவரைச் சுற்றியிருக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பு நமக்குத் தெரியும். அதிகாரிகள் நிறைய இருப்பார்களென்பது தெரியும். அப்படி மக்கள் கூடுகின்ற இந்தப் பகுதிகளில் மிகச் சலபமாகக் குடித்துவிட்டு வா முடியுமென்ற நிலை இன்றைக்கு ஏந்த, அவருக்கு வளர்ந்திருக்கிறதென்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

அதனை அடுத்த 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு சென்னை நகரிலே, ஒரு சிறைக் கூடச் சிலிருந்து, ஆயுள் கைதியாகத் தண்டனை அனுபவித்து வந்த ஒரு கைதியை போலீசார் அழைத்துச் செல்லும்போது, செல்லும் வழியிலே காவலர்களை ஏமாற்றி ஓடிவிட்டார். தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, மாடையில் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பிடிபடும்போது குடி போதையில் அந்தக் கைதி இருந்ததாக அதிகாரபூர்வமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுள் தண்டனை அனுபவிக்கும் ஒரு கைதி, காவலரை ஏமாற்றிவிட்டு ஓடும் நேரத்தில்கூட, சுலபமாகக் குடிக்க முடிகின்றதென்றால் என்ன பொருள்? தெருவிற்குத் தெரு, வீதிக்கு வீதி கள்ளச் சாராயம் சுலபமாகக் கிடைக்கிறது என்ற நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே அரசாங்கத்தை மட்டும் குறை சொல்லி, முடித்துவிட வேண்டுமென்று நான் பேசவில்லை. சமூக விரோதிகள், கள்ளச் சாராயம் காய்க்கப்பவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தை எப்படி அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் கொள்கையிலே எங்கோ கோளாறு இருக்கிறது. முதல்வரவர்களுடைய கடுமையான அறிவிப்புகளுக்கு, வார்த்தைகளுக்குப் பிறகும் கூட இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. எனவே இப்படி எப்போதோ நடக்கிறதென்று இதைச் சாதாரணமாக அரசு ஒதுக்கி விடுவது நல்லதாகாதென்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், கள்ளச் சாராயம் ஒரு பக்கம் மலிந்துவிட்ட காரணத்தாலே, காவல் துறையினரால் கிரிமினல் வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கான புலனாய்வில் போதிய கவனம் செலுத்த முடியாதவர்களாக அல்லது செலுத்தினால் சில இடங்களில் ஆதாயம் இரா தென்ற நிலையால், இது போன்ற சூற்றங்கள் மலிந்து வரும் நிலை இருக்கிறது. திண்டிவனத்திலே ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக பசுபதி என்ற இன்ஜினியர், பி.டபிள்யூ.டி. துறையைச் சேர்ந்தவர், ஏறத்தாழ 50 சவான் கள் நகை உட்பட பல்வேறு பொருள்களை திருடனிடம் இழந்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு காவல் துறையில் புகார் கொடுத்தார். இன்றையவரை அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. திண்டிவனத்திலே இதைப் போல பல

(முற்பகல் 11-50)

கிரிமினல் சூற்றங்கள் நடக்கின்றன என்பது மட்டுமல்லாமல், அந்தச் சூற்றங் களைக் கண்டுபிடிப்பதிலே காவல் துறையினர் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்றும் தெரிகிறது. இவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதில் தங்களுக்கு ஆதாயம் இல்லையென்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதனால்தான் இது போன்ற நிலைகள் தமிழகம் முழுவதிலும் வளர்ந்து வருகின்றன. தமிழகத்தைப்

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

போறுத்த வரையில் கடந்த ஒரு மாத, ஒன்றரை மாத காலமாக நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது, தமிழகமே பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கிறதோ என்ற பிரமையை உருவாக்குகிறது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே, சிக்கனங்குப்பத்திலே சாதாரணமாக கூலித் தகராறு காரணமாக எழுந்த நிகழ்ச்சி பிறகு மிகப் பெரிய போராட்டமாக வந்திருக்கிறது. கூலிப் போராட்டமாகத் துவங்கியது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஜாதிப் போராட்டமாக மாறி, இன்றைக்குச் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக மாறியிருக்கிறது. அதை அப்படி வளர்ப்பதிலே ஆதாயம் உண்டு என்று சிலர் அதை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. இருப்பினும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கடைசியாக ஒருவரைக் கைது செய்து லாக்-அப்பில் வைத்தார்கள் என்பதற்காக, அங்குள்ள கிராம மக்கள் திரண்டெழுந்து சென்று ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய பிறகுதான் அங்கிருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிக் கூலிப் பிரச்சினையாகத் துவங்கியது சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக வளர்ந்து சாதிப் பிரச்சினையாக காரணமில்லாமல் வளர்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் துணையாக இருந்திருக்கிறது. அதாவது இந்த அரசாங்கம் அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

இரணிப்பேட்டையிலும் அதே போலத்தான். ஒரு சிறிய சம்பவம் நோடங்கி, பிறகு சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக மாறி, பிறகு சாதிக் கலவரமாக ஆகி, அது அடங்கிய நிலையிலும் போதுமான வழியில் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தாலே, மீண்டும் பத்து நாட்களுக்குள் கலவரமாக மாறியிருக்கிறது. பிறகு கண்ணிர் புகை, லத்தி சார்ஜ் செய்ய வேண்டிய நிலைக்குச் சென்றது.

ஆரணியிலும் அதைப் போலத்தான். விழுப்புரத்திலே நடந்ததைப் பற்றி கடைசியிலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். பழனியிலும் இன்றைக்கு சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக வளர்ந்திருக்கிறது. அதனுடைய விளைவு பழனியிலே இருந்து கோயம்புத்தூருக்குச் சென்று இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் பரவியிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை வளர்கிற விதத்தின் காரணமாக சிறுபான்மையோருக்கும், சமுதாயத்தில் இருக்கிற பலருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற அச்ச உணர்வை இந்த நிலை உருவாக்கியிருக்கிறது. இந்த நிலை ஒரு நல்லாட்சிக்கு தல்லதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

பேரணும்பட்டிலும் கலவரம் நடந்திருக்கிறது. பலகாலமாக அங்கே இது போன்ற மன வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப் போக்குவதற்கு இலாயக் கற்றவர்களாக, தகுதியற்றவர்களாக அங்கே இருக்கிற அரசு இயந்திரம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இதனால் தான் இந்த ஆட்சியைப்பற்றி மீண்டும் சங்கடப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

மாங்காட்டிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றி விரிவாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மிகச் சிறப்பான முறையிலே தவிர்த்திருக்கலாம் என்றாலும், தவிர்க்காத காரணத்தால், தவிர்க்கத் தயங்கிய காரணத்தால், நடவடிக்கை எடுக்கக் காலதாமதம் செய்ததனாலே அந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையில் இருந்து வேறு ரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சிகளிலே சமூக விரோதிகள் ஆதாயம் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரியலூரைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்கள் சங்கடப்பட்டுப் போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்பதை அறிவோம். அந்தப் போராட்டத் தினுடைய விளைவாக தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே போராட்டம் ஏற்பட்டு, இடையிலே அப்பாக்கிச் சூடு, தடியடி, கண்ணீர்ப் புகை, ஆகியவைகள் நடந்தன. பெண்கள், காவல் துறையினரால் மானபங்கம் செய்யப்படுகிற அளவுக்கு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன என்ற செய்தி இந்த ஆட்சிக்கு நல்லதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

விழுப்புரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது பற்றி விசாரணை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. அங்கே எப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலேயே, சாதி வேறுபாடு இல்லாமல், ஒருவரோடொருவர் இணைந்து இயங்குகின்ற பகுதியாக விழுப்புரம் இருந்தது என்பதைப் பெருமிதத்தோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே, அரசு செய்த தவறான நடவடிக்கையின் காரணமாக இன்றைக்கு விழுப்புரம்தான் சாதிக் கொடுமைகள் தலை விரித்தாடுகின்ற இடம் என்று இந்தியா முழுக்க நினைக்கக் கூடிய அளவுக்கு உருவாக்கிவிட்டதற்காக வெட்கத் தலை குனிந்து இந்த ஆட்சியின் மீது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற நிலையிலே கடுமையான குற்றச் சாட்டைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே வருகிற சாட்சியங்களே சொல்லுகின்றன. இதுவரை வந்திருக்கின்ற சாட்சியங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. மானபங்கப் படுத்தியதாகச் சொல்கிறார்கள். மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பெண் அரிசனப் பெண் அல்ல என்று அந்த அம்மையாரே விசாரணையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு பக்கம். விழுப்புரத்திலே பல பேர் அரிசனப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், சாதி இந்துக்கள் வாழ்கின்ற

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பகுதியிலே ஒரே குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள் என்ற தகவல்கள் பல காலமாக இருக்கின்றன. சாதி இந்துக்கள் என்ற நிலை தாண்டி முஸ்லிம்களும் கலந்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு இனத்தவர்கள் கலந்து நின்ற நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : தலைவர் அவர்களே, விசாரணையில் உள்ள சம்பவம்பற்றிக் கொஞ்சம் அதிகமாக அதன் உள்ளே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விசாரணை பாதிக்கப்படும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மன்றம் தவறான பாதைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுவிடும். விசாரணையில் உள்ளதைப்பற்றி அதிகமாகப் போகாமல் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அந்த உரைவுடன் தான் பேசுகிறேன். ஆனாலும் முன்னவர் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இதுவும் ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட விசாரணைக்கும் இல்லாத நிலையிலே இதை எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சொல்லியிருக்கிற விவரங்களையும் பேர் சொல்லிக் குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கெனவே சாட்சியங்கள் சொல்லியிருப்பதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, வேறில்லை. விழுப்புரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே சட்டம், ஒழுங்கு சீர்குலைந்திருக்கும் நிலை இன்று நேற்றல்ல, நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு முன் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், இன்னும் சொல்லப் போனால் ஓராண்டுக் காலமாக அந்த நிலை கடுமையாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1968 ஆம் ஆண்டிலே என்று நினைக்கிறேன், அன்னு அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபோது இதே போல சம்பவம் ஒன்று விழுப்புரம் நகரத்திலே மிகப் பெரிய கலவசமாக நடைபெற்று, அதனுடைய விளைவாக நகரமே ஸ்தம்பித்துப் போயிற்று என்பதையும், அப்போதும் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்பதையும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அன்றைக்கும், சமூக விரோதிகள், சட்டத்தை மீறுபவர்கள் குற்றங்களிலே ஈடுபட்டதன் காரணமாகத்தான் அதுவும் நடைபெற்றது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விழுப்புரத்திற்காக மட்டும் சொல்லவில்லை, தமிழகத்திற்குப் பூராவும் பொதுவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சட்டம் இருக்கிறது. தாலி கட்டியவள்தான் மனைவி என்பதோடு மட்டுமல்ல, ஒருவனுக்கு ஒருத்திதான் சட்டப்படி மனைவியாக இருக்க முடியும். அதற்கு மேலே இருப்பதையெல்லாம் மனைவியாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு ஒருவர் செயலில் ஈடுபடுவது முறைகேடு என்பதோடல்லாமல்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

நாட்டிலுள்ள சட்டத்தை அவமதிப்பதாகவும் பொருள்படும். அந்த நிலையிலே மக்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பகுதியினர் இன்னும் நீதிமன்றத்திற்கு வர முடியாத அச்ச நிலை இருக்கிறது. அங்கே விசாரணைக் கமிஷன் நடைபெற்றபோது நான் கூட சென்றிருந்தேன். அங்கே காவல் துறையினர் பல பேர் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், எந்தவித அச்சமுமின்றி செல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. விழுப்புரத்திலேயே இப்படியென்றால் மற்ற இடங்களில் எப்படியிருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்க

(தன்புகல் 12-00)

வேண்டும். பல்வேறு சம்பவங்கள் நடந்தும், காவல் துறையினர் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? விசாரணைக் கமிஷனை விட்டு விடுங்கள். தனியாகச் செல்லும் பெண்களுக்கு இன்றைய நினம் பாதுகாப்பு இல்லை. கற்பழிக்கும் விஷயத்திலே கற்பழிப்பவர்களுக்கு ஒருசில அனுசூலங்கள் உண்டு. காரணம் பெருவாரியான கற்பழிப்பு விஷயங்களில் காவல் நிலையங்களுக்கு நீதிமன்றங்களுக்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் செல்ல விரும்ப மாட்டார்கள். அப்படி அவர்களே போனால் மிகப் பெரிய அவமானத்துக்கு ஆளாவார்கள். அதனால் கற்பழிப்பு சம்பந்தப்பட்ட தகவல்கள் வெளியே வருவதேயில்லை. திருமணமாகி குழந்தைகள் பெற்றவர்கள் கூட இதுமாதிரி கற்பழிப்புச் செயலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நிர்ப்பந்தமாக கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விழுப்புரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனகாபுத்தூர் இராமலிங்கம் அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஒருவருக்குக் கூட இது நடைபெற்றது. இது நாட்டுக்கு நல்லதா? முறைப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இதுமாதிரி சம்பவங்கள் அடங்கியிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கையின் மூலம் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய இயந்திரங்களான காவல் துறை ரெவின்யூ துறை ஏன் பாழ்படுத்தப்பட்டது? விழுப்புரத்தில் 12 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நடைபெற்றும் கூட விழுப்புரத்தில் பணியாற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளில் ஒருவர் கூட 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்படவில்லை. ஆனால் மற்ற பகுதிகளில் இதுமாதிரி நடைபெற்றபோது, சலபமாக 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தான் இந்த சம்பவங்கள் இந்த அளவுக்கு முற்றுவதற்கு வழி விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மற்ற இடங்களில் விசாரணைக் கமிஷன் விசாரணை நடத்தும்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை சஸ்பென்ட் செய்கிறோம். ஆனால் இங்கே மட்டும் அப்படி இல்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் எந்த சக்தி அதை அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அதிகாரிகளை சஸ்பென்ட் செய்யக் கூட முடியாத நிலையில் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அரசாங்கத்திலே செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதால், யார் தான் விசாரணைக் கமிஷனில் வந்து

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சாட்சி சொல்ல முன்வருவார்கள்? இதெல்லாம் நல்லதா? அரசாங்கம் முடிவெடுக்க முடியாத தயக்கத்தின் காரணமாக விளைந்த மிகப் பெரிய பேராபத்து இது. வலிவுள்ளவன், பண வசதி படைத்தவன், ஆள் வசதி படைத்தவன், இன வசதி படைத்தவன் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பேரைக் கூட்ட முடியும், எந்த வித சமூக விரோதச் செயலையும் செய்து ஆட்சிக்கு சவால் விட முடியும், 'சேலஞ்ச்' பண்ண முடியும் போன்ற நிலைமை களுக்கு இன்றையதினம் நாடு போய்க்கொண்டிருப்பது அன்றாடம் நிராவிட முன்னெற்றக் கழக ஆட்சிக்கு நல்லதல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

லஞ்ச ஊழலைப் பொறுத்தவரை, 'லஞ்ச ஊழல்' ஆட்சி' என்று பெரு மையோடு ஆளுநர் உரையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். 'லஞ்ச ஊழல்' இல்லாத ஆட்சி' என்கிறபோது ஒரு பிரமை. யார் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சனை. லஞ்ச ஊழல் ஒரு பகுதியிலே இல்லையென்றால், இன்னொரு பகுதியிலே இருக்கிறது. அது இல்லையென்றால் தேரிந்தவர்களுக்கு, வேண்டியவர்களுக்கு அல்லது தனிக்க முடியாதவர்களுக்குச் செய்கின்ற சலுகைகள் மூலமாக அதிகரித்திருக்கிறது தலைவர் அனுமதியோடு சில வற்றை மட்டும் நான் சொல்ல விருப்புகின்றேன். வெள்ள நிவாரணம், புயல் நிவாரணம் போன்ற நிவாரணப் பணிகள் நடைபெற்றன. அதிலே அரசாங்கம் நன்றாகத் திட்டமிட்டு, செயல் திறமையோடு செயலாற்றி, மிகுந்த அளவு பணம் ஒதுக்கி பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய மனவாழ்வுக்கு வழிவகை செய்தது. நிவாரணப் பணியைப் பொறுத்தவரை, பஞ்சாயத்துக்களில் எப்படி பணிகள் நடைபெற்றன, செயல்படுத்தப்பட்டன என்பதை ஆட்சி யினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விருப்புகின்றேன். செஞ்சியில் ஒரு வேலையை ஒருவரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். திருநெல்வேலியில் அரங்கநாதன் என்பவரிடம் 1,00,034 ரூபாய் மதிப்புள்ள வேலையை ஒப்படைத்தார்கள். வேலையை ஒப்படைத்து அதற்கான கடிதத்தை டி.இ.-யிடமிருந்து 27-2-1978-ல் எழுதியிருக்கிறார்கள். "உங்களுடம் வேலையைத் தருவதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஒரு வார காலத்திற்குள் வரவும்" என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று பார்த்து அக்ரிமென்ட் எல்லாம் முடிவான பிறகு, 28-3-1978-ல் 'உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலையை ரத்து செய்து விட்டோம்' என்று கடிதம் வருகிறது. 22-3-1978-ல் எழுதப்பட்டது அந்தக் கடிதம். 'இடைக்காலத்திலே நீங்கள் எந்த வேலையும் செய்யவில்லை' என்று ரத்து செய்ததற்கான காரணம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இதிலே எந்த அளவுக்கு ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை நம்மால் நன்றாக யூகிக்க முடிகிறது. 22-3-1978 தேதியிட்ட கடிதம் பதிவுத் தபாலில் முதலில் வருகிறது. அடுத்த கடிதம் 28-3-1978 அன்று வருகிறது. அந்தக் கடிதம் தான் இந்த வேலை ரத்து செய்யப்பட்ட

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

தகவலைத் தாங்கி வருகிறது. இன்னொரு கடிதம் 4—3—1978 அன்று வருகிறது. அதில் “நீங்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி வேலை உம்மிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “கடிதம் கிடைத்த 3 நாளைக்குள் வந்து பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது” என்று எழுதியிருந்தார்கள். 21 என்று தேதியை 4—3—1978 என்று அடித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். பதிவுத் தபால் கவர் கூட இருக்கிறது தபால் இலாகாவினுடைய முத்திரையில் அந்தத் தேதி இருக்கிறது. எந்தத் தேதி அனுப்பப்பட்டது என்ற விவரமும் இருக்கிறது. தேதியை முன்னதாகத் திருத்தியமைத்து “ஒரு மாத காலமாக நீங்கள் வேலை செய்யவில்லை” என்ற தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். ஏதாவது குறிப்பினை உறுப்பினரே நேடியாக அமைச்சரிடம் கொடுக்கும் உரிமை கிடையாது. தலைவருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத் தான் கொடுக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஒரு முறையைப் பின்பற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஏதாவது குறிப்பினை மாண்புமிகு அமைச்சருக்குக் காட்டுவதாக இருந்தால், அவையின் தலைவர் மூலமாகக் காட்டுவது நல்லது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு தான் நான் சொல்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. என். வெங்கடேசன்) : இன்னும் 6 பேர் பேச இருக்கிறார்கள். சிக்கரம் கருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதைப்போலவே திண்டிவனம் மயிலம் பஞ்சாயத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போன்ற சங்கடங்கள் மக்களுக்கு ஏற்பட்டால், அது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு அதை நாங்கள் இந்த அவையில் தெரிவிக்கக் கூடாது என்றால், நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கத் தேவையில்லை. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், குறைகளைச் சொன்னவர்கள் ‘குறைகளைச் சொன்ன காரணத்திற்காக’ தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலும் கிராமத்தில் காலிதாஸ் என்பவரிடம் 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக 22—12—1977-ல் அக்ரிமென்ட் கூட செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு வேலை செய்வதற்கு ‘ஓர்க் ஆர்டர்’ பல காலம் வரை வரவில்லை. அவரும் இது சம்பந்தமாக பல பேரைப் பார்த்து காரியம் முடியாத நிலையில் என்னிடம் வந்தார். நான் உடனடியாக அங்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்து என்ன என்று பார்க்கும்படி.

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அனுப்பினேன். டி.இ., ஏ.இ. இருவரும் சேர்ந்து கொண்டு அவரிடம், “இதை ஏன் அரசியல் ஆக்குகிறாய்? எப்படி நீ அவரிடம் சென்றாய்? நாங்களல்லவா பதில் சொல்ல வேண்டி வரும்? நாங்கள் டிரான்ஸ்பார் செய்யப்படுவோம்” என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரிடமிருந்து நான் ஒரு கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டு, என்னுடைய கடிதத்தையும் சேர்த்து முதல்வருக்கு 24-6-1978 அன்று இது சம்பந்தமாக எழுதினேன். முதல்வர் அலுவலகத்திலிருந்து கெஸ்ட்டட் பி.ஏ. திரு. ராமையா என்பவர் கையெழுத்திட்டு ஒரு கடிதம் எனக்கு வந்தது. அதில் ‘சம்பந்தப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட் துறையினருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது’ என்ற தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மீண்டும் நான் முதல்வருக்கு எழுதினேன். அதுபற்றிய விவரங்களை நான் விவரமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதிலே குறைபாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நானே டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சருக்கு அனுப்ப முடியாது என்பதல்ல. இந்த விவரம் முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் முதல்வருக்கு எழுதினேன்.

(பிர்பகல் 12-10)

இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் வளர்ந்துவருகின்றன என்பதை தாங்கள் நோடியாகத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத் தான் இதை எழுதினேன் என்றும் அதில் தெரிவித்திருந்தேன். மீண்டும் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதம் சொக்கலிங்கம், டெபுடி சேகராட்டரி டி கவர்ன்மென்ட் மூலமாக வந்தது. நீங்கள் இணைத்து அனுப்பியதாகச் சொன்ன தகவல் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை, அதன் நகலை அனுப்ப வேண்டுமென்று தெரிவித்திருந்தார்கள். நகலை இணைத்து இன்னொரு கடிதத்தை திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலமாக அனுப்பியிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு அந்த அக்ரிமென்ட் யாருடன் செய்து கொண்டார்களோ அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய மிரட்டல், மோசடி என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அக்ரிமென்ட் நடந்திருக்கிறது. அது முதலில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டபொழுது ஏற்பட்டது. இரண்டாவது முறையும் நிதி ஒதுக்கீடு வருகிறது. அப்போது வேறு பல புதிய வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் ஏற்பட்ட அக்ரிமென்ட் இன்றளவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. என் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் வரையில் இந்த விவகாரம் வந்ததற்காகவே அது ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் இவ்வளவு தூரம் மேலிடத்தில் தெரிவித்ததற்குப் பின்னும் அந்த அதிகாரிகள் இந்த அளவுக்கு ஆட்டிப் படைக்க முடிகிறது என்றால், இதன் விளைவாக அந்தப் பகுதியில் எத்தனை லட்சங்கள் கொள்ளை போயிருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதனால்தான் நடக்கின்ற நிலைமைகள் மகிழ்ச்சி தருவதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

முடிப்பதற்கு முன்பு ஒன்றைச் சொல்லி விடை பெற எண்ணுகிறேன். இந்த ஆட்சியினுடைய கடந்த கால அறிவிப்புகள் முழுமையாக நிறைவேற்றப் படவில்லை. அறிவிப்புகளிலும் அதற்காகச் செய்யும் விளம்பரங்களிலும்தான் இந்த ஆட்சி தன்னை ஆட்படுத்திக் கொள்கிறதே தவிர எதை அறிவித் தார்களோ அதைச் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 1977-78 நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் ஆற்றிய உரையில் 47-வது பாராவில், “அரசு அலுவலர்களுக்குப் பலன் தரும் வகையில் சிறப்பான புதிய ஓய்வு கால நன்மைத் திட்டம் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத்திட்டத்தின் கீழ், அலுவலர்களின் சேமிப்பாக மாதந்தோறும் 15 ரூபாய் பிடித்தம் செய்யப்படும். இப்பிடித்தங்கள் மீதான வட்டியுடன் ஒரு கூடுதல் பணிக் கொடையும் அரசால் வழங்கப்படும். இதனால், இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் ஓய்வு பெறும் அலுவலர்களுக்கும் நல்ல பலன் கிட்டும். இருபத்தைந்து ஆண்டு காலப் பணிக்குப் பின் ஓய்வு பெறும் ஓர் அலுவலர், தான் 4,500 ரூபாய் மட்டும் கட்டியிருந்தபோதிலும், ஓய்வு பெறும்போது 10,000 ரூபாய் முழுத் தொகையாகப் பெற்றுப் பயனடைவார். இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் தொகை அலுவலர்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் செலவிடப்படும்” என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி, இந்தத் திட்டம் இன்றுவரையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்பதுதான். அமுல்படுத்த முடியவில்லை என்றால், அரசாங்கம் முன்வந்து ஏதோ தெரியாமல் தவருள மதிப்பிட்டில் சொல்லிவிட்டோம், அமுல்படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்லி யிருக்க வேண்டும். திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் அறிவித்துவிட்டு, அவை நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது நல்லதல்ல. கவர்னர் உரையில் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டுவதற்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று துருவித்துருவிப் பார்த்தேன். ஒரு மணி நேரம் பேசியும் கூட அதற்கான சான்றுகள் கிடைக்காத நிலையில் அடுத்த ஆண்டாவது மகிழ்ச்சிகளும் வகையில் ஆட்சி நடந்துகொள்ளும் என்று எதிர்பார்த்து கவர்னர் உரைக்குக் கண்டனம் என்று சொல்லாமல் என்னுடைய வேதனைக் குரலைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கூட்டவைக் கூட்டத்தில் மேதகு ஆளுநர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் கொண்டுரைப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நானும் கலந்துகொண்டு எனக்குத் தெரிந்த சில பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் கவர்னர் சொல்லத் தவறியதையும் சொல்லியிருப்பதிலே உள்ள வேறுபாடுகளையும் மாறுபாடுகளையும் விளக்கிச் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் ஆற்றுகிற உரையிலுள்ள கருத்து அவருடைய சொந்தக் கருத்து இல்லை. அவ்வப்போது இந்த நாட்டை

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. கோ. சி. மணி]

ஆளுகிற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓராண்டில் நாட்டு மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம், தங்களுடைய கொள்கைகள் என்ன, ஏற்றிருக்கிற லட்சியங்கள் எவை, இதற்கு முன்னால் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றப்பட்டிருக்கிற பணிகள், ஆகியவற்றைத் தொகுத்து கவர்னர் வாயிலாகச் சொல்லப்படுவதுதான் அந்த உரை. தேற்றும் இன்றும் இரண்டாவது நாளாக நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் சட்ட மன்றத்திலும் மேலவையிலும் கலந்து கொண்டு பேசுகிற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் திட்டவாட்டமாக இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் இந்தக் கொள்கையினால் நாட்டு மக்களுக்கு இன்ன பலன் கிட்டியிருக்கிறது அல்லது கிட்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லும் அளவுக்கு இதில் கொள்கை பலம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் உரையாற்றிய அருமை நண்பர் திண்டிவனம் ராமமூர்த்தி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அடுத்த மாதிலத்தில் உள்ளவர்கள் மெச்ச வேண்டுமென்பதற்காக ஆட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கவர்னரும் சேர்ந்து இங்கே லஞ்சத்தை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். லஞ்சம் என்பதற்கு என்ன இலக்கணம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்ன காரியத்தைச் செய்துகொடுப்பதற்காக நான் பெற்றுக் கொண்ட தொகை இவ்வளவு என்று லஞ்சம் வாங்குகிறவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு அச்சிட்டு ரசீதா கொடுக்கிறார்கள்? ஒன்பதாண்டு காலம் ஆளுகின்ற பொறுப்பில் இருந்த எங்கள் மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு கூறி, புழுதி வாரித் தூற்றிவிட்டு, ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து லஞ்சத்தை ஒழித்து தாய்மையான ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் ஆட்சியில் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற வகையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சைக் கோஷ்டில் பொதுப் பணித் துறையில் வேலை நடந்தது. அதிகத் தொகையாக இருந்தாலும், குறைந்த தொகையாக இருந்தாலும், இரண்டொன்றை நாமினேஷனில் கொடுப்பார்கள். பாக்கியுள்ளதை காண்ட்ராக்டர்களிடம் அறிவித்து, குறைந்த புள்ளி போட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பழக்கம் இதுவரையில் இருந்தது. இந்த ஆண்டு பொதுப் பணித் துறையின் மூலம் நடைபெற்ற வேலைகளில் எத்தனை வேலைகளை காண்ட்ராக்டர்களிடம் டெண்டர்கள் பெற்றதன் மூலமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை, துணிவு இருந்தால், இந்த அரசு சொல்ல வேண்டும். அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு விட்ட வேலைகள் எத்தனை? எத்தனை ரூபாய்க்கு டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டு வேலைகள் நடந்தன? எத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு வேண்டியவர்களுக்கு டெண்டர் இல்லாமல் நாமினேஷன் மூலமாக வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தை எடுத்தால், அப்படித் கொடுப்பதற்கு என்ன அவசியம்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

ஏற்பட்டது என்பது தெரியவரும். அந்த விவரங்களை ஒரு அறிக்கையாக வைத்தால், அல்லது இந்த ஆட்சிதான் எல்லாவற்றிற்கும் கமிஷன் நியமிக்கிறதே, அந்த வகையில் ஒரு கமிஷனை அமைத்து இதுபோன்று யார் யாருக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய புகார்களை தெரிந்தவர்கள் சொல்லலாம் என்று அறிவித்தால் நல்லது.

மதுவை ஒழித்துவிட்டதாக ஊரெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள் எதற்காக தமிழ் நாட்டில் பர்மிட் இருக்கிறது, அதுதான் கிடைக்கிறதே, பர்மிட்டுக்கு அவசியமே இல்லையே என்றுதான் பேசுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவலிலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்ட கைதியை, காவலில் ஓடிப்போன கைதியை மாலையில் கண்டுபிடித்துக் கைது செய்யும்போது அவன் சூடித்திருக்கிறான் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இங்கே மதுவிலக்கு அமல் நடத்தப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

அதில் எனக்கிருக்கிற வருத்தமெல்லாம், இது எங்கே நடக்கிறது என்றுதான் புரியவில்லை என்றார். எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அது இங்கேதான் நடக்கிறது. இந்த ஆட்சியினரால்தான் நடக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை ஓட்டேரியில் கலவரம் நடந்ததுபற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கிறபோது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்தக் கலவரத்திற்கு யார் யார் காரணமானவர்கள், யார் யார் அங்கே சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், யார் யார் சாராயம் விற்கிறார்கள் என்ற விவரம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். 2 மாதம் பொறுத்திருங்கள், 3 மாதம் பொறுத்திருங்கள் நான் பட்டியலையே வெளியிடுகிறேன்” என்றார்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் பேசும்போது ‘அது’ இங்கேதான் நடக்கிறது என்றார்கள். நானும் சபையைப் பார்த்தேன். யாராவது இங்கே அப்படி இருக்கிறார்களா என்று (சிரிப்பு).

திரு. கோ. சி. மணி: நான் சொன்னது இங்கே உள்ள ஆட்சியாளர்களால் தான் நடக்கிறது என்பதாகும். இந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் அதற்குக் காரணம். அவர்களால்தான் இது நடக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களே இதற்குப் பொறுப்பு, அதற்காகத் தான் அப்படிக் குறிப்பிட்டேன். ஒருமுறை முதலமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இங்கே யார் யார் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், யார் யார் சாராயம் விற்கிறார்கள் என்ற தகவல் என்னிடம் இருக்கிறது. 3 மாதம் பொறுத்திருங்கள் பிறகு அவைகளை நான் வெளியிடுகிறேன்” என்றார். பட்டியலை அறிவிக்கிறேன் என்றார். அதிலேகூட ‘அறிவிக்கிறேன்’ என்றுதான் கூறினாரே தவிர, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. கோ. சி. மணி]

எடுக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சைப் பற்றிய பத்திரிகைக் குறிப்பை இந்த வகையிலே நான் வைத்திருக்கிறேன். தேவைப்படும்போது இங்கே சமர்ப்பிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். 2 மாதம் பொறுத்திருங்கள், 3 மாதம் பொறுத்திருங்கள் என்பதெல்லாம் ஒரு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சா? உங்கவிடம் எந்த 'மெஷினரி' இல்லை? இந்த மாநிலத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலே காவல் துறை சிறப்பாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் ஏன் இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க முடியவில்லை? ஒழிக்க முடியவில்லை என்று சொல்வதற்கு வெட்கப் பட்டுக்கொண்டு ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதா? ஒரு முறைக்கு 10 முறை ஒரு பொய்யைச் சொன்னால், அது உண்மையாகத் தெரியும் என்ற அடிப்படையில் தெரிவிக்கப்படுவதுதான் இந்த 'மது ஒழிக்கப் பட்டது, லஞ்ச ஊழல் ஒழிக்கப்பட்டது' என்பதெல்லாம்.

கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலத்தில் இங்கே என்ன நடத்திருக்கிறது? சென்ற முறை கவர்னர் உரையிலே ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள், தமிழ் நாட்டில் 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் இந்த ஆண்டு திறக்கப்படும் என்றார்கள். "இதன் மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான எல்லாப் பண்டங்களையும் நியாய விலையில் அளிப்போம். இதனால் விலைவாசி குறையும், விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவோம்" என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்போது பேசும்போதே நான்குட சொன்னேன், 'நியாய விலைக் கடைகள் என்று சொல்லாதீர்கள். நிர்ணய விலைக் கடைகள் என்று சொல்லுங்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் நீங்கள் இனிமேல் நியாய விலைக் கடைகள் வைக்கப் போகிறோம் என்றால் இதுவரையில் இருக்கும் கடைகள் எல்லாம் அநியாய விலைக் கடைகள் என்றுதானே அர்த்தமாகும். அவ்வாறு இந்தக் கடைகளை அநியாய விலைக் கடைகள் என்று சொல்வதற்கு அரசாங்கமே அனுமதித்தது போலாகிவிடும்" என்று சொன்னேன். இப்போது என்ன நிலைமை? ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த கூட்டுறவு விற்பனைக் கடைகளில் நியாய விலைக் கடைகள் என்று புகுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது அரசாங்கம் தனியாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்களா என்றால் எங்கேயும் இல்லை. புதிதாக நியாய விலைக் கடையை எங்கேயும் திறக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த கூட்டுறவுக் கடைகளின் மூலம் சில பண்டங்களை விற்கிறார்கள். முன்பு ஸ்டாண்டர்டு கிளாட், சினி, கோதுமை, ரவை போன்றவைகளை விற்பனைக்கொண்டிருந்த அந்தக் கடைகளில் இப்போது ஒரு சில இடங்களில் மின்காய் விற்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். திருநெல்வேலியில் மின்காய் மட்டுமே விற்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கடலை எண்ணெய் இல்லை. நல்லெண்ணெய் விற்கிறார்கள். ஏன்? அரசாங்கத்தின் ஸ்டாக் என்ன இருக்கிறதோ அதைத்தான் இந்தக் கடைகளின் மூலம் விற்கிறார்கள். மாவட்டக் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

சொசைடிகள் தங்களிடம் எதை ஸ்டாக் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதை வாங்கி விற்றுவிட்டு, பிறகு பணம் கட்டுகிற வாய்ப்பு இருக்கிற நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் செய்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள் என்னென்ன என்பதை ஆதாரத்தோடு கணக்கிட்டு அவைகளை அரசாங்கத்தின் தரப்பில் வாங்கி, நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் தருகிறார்களா என்றால், இல்லை. இந்த நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி யிருக்கிறது? இந்த அவைக்குத் தெரியாமலேயே ஏதாவது தொகை ஒதுக்கி யிருக்கிறார்களா? அதை இந்த அவைக்கு அறிவித்தால்தான் என்ன? இத்தனை கோடி இதற்காக ஒதுக்கி யிருக்கிறோம், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு இந்தப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம், இதன் காரணமாக இவ்வளவு விலைக்கு இந்தப் பொருள்களை விற்கிறோம் என்று சொல்ல முடியுமா? சர்க்காரிடத்திலே சான்று இருக்கிறதா? “இந்த ஆண்டுக்கு 4,000 கடைகள் திறந்திருக்கிறோம், அடுத்த ஆண்டு அல்லது 2 ஆண்டுகள் கழித்து இன்னும் 4,000 கடைகள் இந்த இந்த மாவட்டங்களில் திறக்க இருக்கிறோம்” என்று ஏதாவது அரசாங்கத்தால் சொல்ல முடியுமா? “இந்த ஆண்டு 4 மாவட்டங் களில் இவ்வளவு கடைகள் திறந்திருக்கிறோம், அடுத்த ஆண்டு இத்தனை கடைகள் திறக்க இருக்கிறோம், அதுவரை பொதுமக்கள் அதிக நியாய விலைக் கடைகளில்தான் தங்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்வது தானே? இந்தக் கடைகளே கூட மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி என்று சுற்றிச் சுற்றி வருகிறதே தவிர வேறு எங்கேயும் காணோம். அங்கே தான் கடைகள் திறந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அறிவித்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறது, சொல்லப்படுகிற புள்ளிவிவரங்களே கூட ஒரு ஆயிரத்திற்கும் கொஞ்சம் அதிகம், அவ்வளவு தான். அதுவும் ஏற்கெனவே கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் நடத்தப்பட்டு வந்த கடைகளோடு இவைகள் இணைக்கப்படுகின்றன. தனியாக இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அவைகள் திறக்கப்படவில்லை. சொல்லுங்களேன் எவ்வளவு கடைகள் திறக்கப்பட்டன? எவ்வளவு வியாபாரம் செய்யப் பட்டது? ஏற்கெனவே இருந்த க்ரேடிட் சொசைடிகள் மூலம் இந்தக் கடை கள் நடத்தப்படுகின்றன. 250 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு அங்கே வேலை செய்பவர் இதைப் பார்த்துக்கொள்கிறார். அவர் தான் எல்லா வேலை யையும் அங்கே செய்வார். ஏ. சி. எல். போடவேண்டும், டிராயல்ஸ் தயார் செய்ய வேண்டும், கடன் கொடுக்க வேண்டும், பிறகு கடனையும் வருவிக் க வேண்டும். இத்தனை வேலைகளையும் பார்த்துவிட்டு மளிகைக் கடையை நடத்த வேண்டும். அவர் நேரம் கிடைத்தால் கடையைத் திறப்பார். அவர் கடை யைத் திறக்கும்போது, நாம் போய் நமக்குத் தேவையான பொருளை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற நேரத்தில் கடை திறந்திருக்காது. இப்படிப்பட்ட

[1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. கோ. சி. மணி]

கடைகளுக்குப் பெயர்தான் நியாய விலைக் கடைகளா? இதனால்தான் விலை வாசி இறங்குமா? மக்கள் இதை நம்புவார்களா? எனவேதான் சொல்லுகிறேன், தயவு செய்து சொல்வதைத் திறனோடு சொல்லுங்கள். திறனோடு மட்டுமல்ல, தெளிவாகச் சொல்லுங்கள். முடியும் என்றால் மட்டும் சொல்லுங்கள். முடியாது என்றால் முடியாது என்று சொல்லிவிடுங்கள். ஏன் வினாகக் குழப்புகிறீர்கள்? புதிதாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்போம் என்கிறீர்கள். கடைசியில் ஏற்கெனவே உள்ள கூட்டுறவுத் துறைக் கடைகளோடு இவைகளை இணைக்கிறீர்கள். அப்படியானால் ஏற்கெனவே உள்ள கூட்டுறவு சங்கக் கடைகள் எல்லாம் அநியாய விலைக் கடைகளா? அப்படி நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வதாகத்தானே இதற்கு அர்த்தம்? ஓராண்டு கால ஆட்சிக்குப் பிறகு ஒரு அரசு தரக்கூடிய செய்தியா இது? உங்கள் ஆட்சியிலே எதிலே குழப்பம் இல்லை? எதிலே பார்த்தாலும் குழப்பம். எதிலே தெளிவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? முன்பு இருந்த கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பகிரங்கமாக ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இனி யோசிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. இரண்டொரு மாதத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்த இருக்கிறோம் என்று அறிவித்தார். அறிவித்து 3 மாதத்திற்குப் பிறகு ஒரு வருஷம் நீடிக்கிறார்கள். புதிதாக ஸ்பெஷல் ஆபீசர்ஸ் அப்பாயிண்ட்மெண்ட் நடக்கிறது. தேர்தல் நடத்துவதிலே என்ன கஷ்டம்?

புதிதாகவாவது கலைக்காமல் இருக்கிறீர்களா? அதுவும் இல்லை. கவர்னர் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடுகிறார் “இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களை இன்றுமுதல் கலைத்து விடுகிறேன்” என்று. கலைக்கிறேன் என்று சொல்லும்போதே, அவர்களுக்கு ஆயுள் இருக்கும்போதே, அதைக் கலைக்கிறோம் என்றுதானே பொருள். கால நீட்டிப்பு செய்யப் போவதில்லை, ஆகவே அந்தக் குழுவைக் கலைக்கிறோம் என்றாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் ஆயுள் காலம் இருந்த போதும், அந்தக் குழுக்களைக் கலைத்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் பொருள் கொள்ள முடியும். அந்தக் குழுவினர் தவறு செய்தார்கள் என்றால், அவர்களின் பதவிக்காலத்தை நீட்டிக்காமல் விட்டிருக்கலாம். ஆனால் குழுவைக் கலைத்திருக்கிறோம் என்றால், அவர்களுக்கு ஆயுள் காலம் இருக்கும் போதே அவைகளைக் கலைத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் பொருள். அதற்குத் தனிச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பே கலைத்தார்கள். இந்த அறிவிப்பு வந்து 6 மாதமாகிறது. 6 மாத காலத்தில் ஏற்கெனவே இருந்த குழு செய்யாத எதை, தனி அதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் செய்யாத எந்த நல்ல காரியத்தை இவர்கள் வந்து செய்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் தவறு செய்த காரணத்தால் சட்டம் வந்தது என்றால், அதுவும் முழுமையான சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே இவர்கள் பதவிக்காலம் இருக்கும்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

போதே இவர்கள் குழு கலைக்கப்படுகிறது என்றால், இப்போது நியமனம் செய்யப்பட்ட தனி அதிகாரிகள் எதைச் சாதித்திருக்கிறார்கள்? சொல்ல வேண்டியதுதானே?

இன்னொன்று விவசாயிகளுக்கு நெல்லிலை கட்டுப்படியாகக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்று சொல்லி நீண்ட நாட்களாகப் போராடி வருகிறோம். நெல் கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி வருகிறோம். என்ன சொன்னார்கள் ஆட்சியாளர்கள்? மத்திய அரசாங்கத்திடம் தெரிவித்து அதிக விலை நெல்லுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றார்கள். செய்தார்களா? சோறு போடப் போகிறோம் என்றுவேயே பசி தீர்ந்துவிடுமா? நாம் என்ன இன்று நேற்றே கேட்கிறோம்? இந்த ஆட்சி வந்த நாளிலிருந்து கேட்டு வருகிறோம். ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதைவிட அதிகமாகவே நெல் கொள்முதலுக்கு நாங்கள் விலையைத் தரப்போகிறோம் என்று சொன்னார். கொடுத்தாரா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கொடுத்ததைவிட நாங்கள் அதிகமாகக் கொடுப்பதாக ஒருபாவனை செய்யப்பட்டது. இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அண்டையில் உள்ள கேரள சர்க்கார் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூபாய் 120 கொடுக்கிறது. அதுவும் மத்திய சர்க்காருக்குட்பட்ட மாநிலம்தான். கவர்னர் அவர்கள்கூட “நெல் மாநில முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் கூட இதைப்பற்றிப் பேசி யிருக்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன பேசினார்கள்? நாம் வாயால் சொல்கிறோம். கேரள முதலமைச்சர் செய்து காட்டுகிறார். இங்கே எழும்பாத குரல் கேரள விவசாயிகளால் எழுப்பப்பட்டதா என்றால், அதுவுமில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் “நெல்லிலை கட்டுப்படியாகவில்லை, கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று இங்கே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்? கவர்னர் உரையில் அதை நான் எதிர்பார்த்தேன். குறைந்த பட்சம் தஞ்சை ஜில்லாவில் தேர்தலைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு வரும். அங்கே ஓட்டுக்களை வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலாவது வழக்கமான தேர்தல் வாணிபமாக நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனாலும் உயர்த்தவில்லை. ஏன் இந்த நிலை? எப்போது கேட்டாலும், கட்டுப்படியாகிற விலையைக் கொடுக்க மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு முறைக்குப் பல முறை டெல்லி செல்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முக்கியத்துவம் தந்து, அல்லது வேறு சில பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசும் போதாவது, இதைப்பற்றிப் பேசி நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்து-

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. கோ. சி. மணி]

கூடாதா? அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பைப் பெற்றுவரக்கூடாதா? கோன சர்க் கார் எப்படிச் செய்தது? அங்கே அதிகமான அளவில் நெல் உற்பத்தி செய் யப்படுவதில்லை என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்வது சரியல்ல. நான் கேட் திதேன். இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சிகள் தராத எந்த உதவியை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள்? “நீங்கள் ஏக்கருக்கு 1,200 ரூபாய் கடன்

(பிற்பகல் 12-30)

கொடுத்தார்கள். நாங்கள் அதற்கும் அதிகமாக ரூபாய் 2,000 வரை கடன் கொடுக்கிறோம்” என்று உங்களால் சொல்ல முடிகிறதா என்று கேட்டுக்கொள் திதேன். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக ஒரு 500 பேர்களுக்கு கடன் கொடுத்தது. இப்போது நாங்கள் ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று உங்களால் சொல்ல முடிகிறதா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று இருக்கின்ற நிலை என்ன? அத்தனை பேருக்கும் கடன் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. உங்களால் அவர்களுக்குக் கடன்கூட கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் கடன் பெறும் தகுதியை இழந்துவிட்டார்கள். பட்ட கடனைக்கூடத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் 3 கடன்களில் தயவு செய்து ஒரு கடனையாவது ரத்து செய்யுங்கள். அவர் களுக்குத் தவணை கொடுப்பது, ஒத்தி வைப்பது என்பதால் எல்லாம் பயன் இல்லை. அவர்கள் கடன் வாங்கும் தகுதியையே இழந்துவிட்டார்கள். அவர் களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைகள் வந்தாலும், அவர்கள் வாங்க முடியாத நிலைமைதான் வந்திருக்கிறது. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் திலேகூட சொன்னேன். இந்த வருடம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவைக்கு ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்களுக்குக் கடன் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட் டிருக்கின்றது. அவர்கள் பழைய தவணையைச் செலுத்தாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் கடன் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதைப்பற்றி எத்தனையோ முறை சொல்லியாகிவிட்டது. ஒரு சில கடனை ஒத்தி வையுங்கள். ஒரு கடனை ரத்து செய்யுங்கள் என்றெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டோம். வெள்ளத் தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலாவது அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டோம். இன்னின்ன தாலுக்காவில் இன்னின்ன கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் புயலால் பாதிக்கப்பட்டன என்று அறிவிக்கப் பட்டது. அதிலே வித்தியாசம் சொல்லப்பட்டது. அதிலேகூட தெளிவு இல்லை. அந்தப் பகுதியினர், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிவாரணம் பெற அருகதை உள்ள வர்கள். அவர்கள் வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், அந்தப் பகுதியில் தீர்வையைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன் களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை வருகின்றபோது, அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படவில்லை, புயலால் பாதிக்கப்பட வில்லை என்ற அறிவிப்பு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 22 ஆயிர

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

தேதி நவம்பரில் புயல் அடித்தது என்று கருதுகிறேன். கலெக்டர் அவர்கள் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்ட் பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. 28 கிராமங்கள் தவிர, மற்ற கிராமங்கள் வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டதாக முதல் அறிக்கையைத் தந்தார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தான் சொன்னார்கள். அவர்கள் 28 கிராமங்கள் தவிர மற்ற கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையிலாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? ஆங்காங்கே அறிவிக்கப்பட்டபடி, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல எண்ணத்தோடு, நல்ல உணர்வோடு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டோம். அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? தொட்டதெல்லாம் துலங்கவில்லை, தொடாததும் எதுவும் இல்லை என்பார்கள். அதுபோல இருக்கிறது. எந்தப் போராட்டம் எங்கு நடைபெற்றாலும் அதற்கு எதிர்க் கட்சிதான் காரணம் என்பார்கள். அதிலும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்தான் காரணம் என்று சொல்வார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் நாங்கள் தான் காரணம் என்று சொல்கிறீர்கள். என்ன தோன்றுகிறதோ அதையெல்லாம் பேச வேண்டியது. எங்கு போராட்டம் நடந்தாலும் எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற நாங்கள்தான் தூண்டிகளோம் என்று பேசவேண்டியது. இந்தப் போராட்டத்திற்குப்பின் போய் வந்த குழுவே முடிவில் ஒரு அறிக்கையும் விட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் வீடுகள் குறையாடப்பட்டன. வீடுகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. வைக்கோல் போர்களுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. பம்புசெட்டுகளை உடைத்து கேணியில் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னின்களைக் கேணியில் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாற்று நடவுகள் நடக்கின்ற நேரத்தில், கேணியிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க வசதியற்று தவிக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து அரசுக்குப் புகார் கூட அனுப்பப்பட்டது. பத்திரிகைகளில்கூட செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது பழி போட்டார்கள். நாங்கள் அங்கு போய் விசாரித்துப் பார்த்தது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கட்சியினுடைய நடவடிக்கை மீது பதில் அறிக்கை கொடுக்கக்கூடாதா? ராசிபுரம், ஆத்தூர், கோனேரிப் பட்டி, மோகனூர் இப்படிப்பட்ட ஊர்களில் ஏறத்தாழ 8 விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகள் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடலைக் காய் சேமித்து வைத்திருந்தார்கள். அதுவும் குறைந்திருக்கிறது. இதெல்லாம் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அது உண்மையில்கூட என்று சொல்கின்றீர்களா? இன்றைக்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டியது. மறுநாள் வேறு ஒன்றைச் சொல்வது. கிரல் விழுந்த கிராமபோன் மாதிரி லஞ்சம், ஊழலை ஒழித்து மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிரல் விழுந்த கிராமபோன் மாதிரி இதையே இங்கே

[1972 செப்டம்பர் 2]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பேசுகிறார்கள். இதைத்தான் பேச வேண்டுமா? இன்னின்ன நல்ல காரியங்களை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள். அந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோமா என்று பாருங்கள். நல்ல நல்ல கொள்கைகளை, லட்சியங்களைச் சொல்லுங்கள். அவைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் குறை சொல்லுங்கள். அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? இதுவரை மூன்று முறைகள் கவர்னர் உரை ஆற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதிலேயும் ஒன்று இல்லை. தள்ளுபடியாகிவிட்டது. மூன்றாவது உரை நிகழ்த்த வேண்டிய நேரத்தில் இரண்டாவது உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறீர்கள். அதிலும் ஒரு உரை இல்லை. அப்படி இருந்தும், இந்த உரையிலும் பழைய பல்லவிதான் இருக்கிறது. போன வருடம் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் என்ன சொன்னார்கள்? கிராமப்புறங்களில் வேளாண்மை இல்லாத காலங்களில் வேலையற்ற நிலைமை பரவலாக இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்கும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்ற திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்று வரை ஒன்றரை ஆண்டு காலம் ஆகியிருக்கிறது. அப்படி ஒரு திட்டத்தை முன்பு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு பார்க்கிறோம். என்ன முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். இருந்து பேர்கள் உணவு இலாக்காவில் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவைப்படும்போது அவ்வப்போது திரும்ப வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களுையே வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கும்போது, இவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை எப்படி நம்பியிருக்க முடியும்? அவர்களின் உத்தரவாதத்தை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விதத்தில் எல்லாம் வேலையற்றோர்க்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டாக்கிக் கொடுத்ததற்கு ஒரு சிறு பட்டியலைக் கொடுங்கள், பார்க்கலாம்.

உணவுப் பிரச்சினை, நீர்ப்பாசனம், சிறுபாசன வசதிகள், நடுத்தர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள், சாலைகள், வீடுகள், பள்ளிகள், சமுதாய நல வசதிகள், மண் வளப் பாதுகாப்பு, குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற மக்களுக்குப் பயன்படாத திட்டங்களே அந்த வேலைகளைத் தொடங்கி வேலையற்றோர்க்கு வேலை கொடுப்பதற்காகத்தான். இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்கள் எத்தனை? அந்தத் திட்டங்களுக்குக்காக செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு? அதிலே பணி புரிந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? பயன்பட்ட குடும்பங்கள் எத்தனை? ஏதோ புள்ளிவிவரம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இதுபற்றிப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கக்கூடாதா? “இந்த இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றினோம். இதற்கு இவ்வளவு செலவழித்தோம். இந்தனை பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருக்கிறோம்” என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த ஆளுநர் உரை இருக்கிறது. அவர்கள் சென்ற முறை

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

சொன்ன திட்டங்களில் இந்த இந்தத் திட்டங்களைப்பெல்லாம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம் என்று அவர் உரையில் சொல்லியிருக்கின்றார்களா? அரசு அவரை சொல்லச் சொல்லியிருக்கிறதா? செய்திருந்தால் அல்லவா சொல்லியிருப்பார்கள்? அரசு செய்திருந்தால் அல்லவா சொல்லியிருப்பார்கள்? செய்திருந்தால் அல்லவா ஆளுநர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேச முடியும். எந்தத் திட்டமும் நடக்கவில்லை. சொல்லாத காரணத்தால் தான் ஆளுநர் அதைப்பற்றி உரையில் சொல்லவும் இல்லை. ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள உரைக்கும், நாட்டில் நடக்கின்ற சம்பவங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. நாட்டிலே நடப்பது எட்டிலேயில்லை. எட்டிலே இருப்பது நாட்டிலேயில்லை. இந்த ஆட்சி தொடங்கிய தினமிருந்து தொடர்ந்து துலங்கவில்லை, தொடர்ந்து பாக்கியில்லை என்ற நிலைமை தான் இருக்கின்றது. இவர்கள் சொல்வதைச் செய்வதில்லை. செய்யக் கூடியது எதையுமே சொல்வதில்லை. இதுதான் இவர்கள் தலையாய கொள்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே என்னால் இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையை ஆதரிக்க முடியவில்லை என்று கூறி என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆளுநர் உரையிலே 916 பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருப்பதை நான் பரராட்டுகிறேன். அயல் நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பு கிட்டுவதற்கு நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, இங்கே கல்வி கற்றவர்கள் அயல் நாடுகளில் வேலை பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு நான் பரராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, புதிதாக இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களையும், ஒரு தொழில் துட்பப் பல்கலைக் கழகத்தையும் விரைவிலே தொடங்க இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். மேலும் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயரிலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதைப் பரராட்டுகிறேன். அதே போன்று திருச்சியிலும், கோவையிலும் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களை, தந்தை பெரியார் பல்கலைக் கழகம் என்றும், திருவள்ளூர் பல்கலைக் கழகம் என்றும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், ஆளுநர் உரையில் தமிழ் பற்றியும், தமிழ் வளர்ச்சி பற்றியும் ஒரு பகுதியில் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு எடுக்கும் முயற்சிகளை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் தமிழுக்காக நீண்ட காலம் பாடுபட்டு, தமிழ் அறிஞராக இருந்து, இப்போது 'அகா முதலி' துறாக்கும் பணியிலே இயக்குநராக இருக்கும் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களின் முயற்சிக்கு உதவி செய்து, அகராதியைத் தயாரிக்கும் காலத்தை நீட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருமாறும், தமிழை வளர்க்கும் முறையிலே அவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சென்ற கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பிலே கல்வி அமைச்சரவர்கள் கல்வி ஆலோசனைக் குழு ஒன்று போடப்பட இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளுநர் உரையிலே அதற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. அடுத்து, 'பே கமிஷன்' பரிந்துரைகள் விரைவில் வருமென்று அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே முன்னராவது சம்பளக் கமிஷன் பரிந்துரைகளை ஏற்பு செய்து, அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவை விரைந்து முடிவெடுத்து, அதனை அறிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆசிரியப் பெருமக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"I bow my head in reverence and respect and pay my homage to the members of the teaching profession. The members of the teaching profession in our part of our country are so noble-hearted, so painstaking, so patient. With the meagre salary that they get, with a status in society which is not up to the mark or what it ought to be, they are carrying on with the stupendous task of not only educating our children but shaping the future generation of the country. The real people who can shape the future generation are teachers. Unless due regard is given to the members of the teaching profession, I do not think we will be contributing much to the success of education in our country."

என்று போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயம் முன்னேற்றப்பட்டால்தான், சமுதாயத்திலே அவர்களுக்கு அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டால்தான், கல்வி உருப்படும். கல்வி உருப்பட்டால்தான் நாடு வளர முடியுமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. அண்ணா அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை சொன்னார்கள். சுதந்திர தின விழா கொண்டாடும்போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். "1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15 ஆம் தேதி வெள்ளையர்கள் கணக்குத் தீர்த்த நாள்; ஒவ்வொரு ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதியும், சுதந்திர நாள் கணக்குப் பார்க்க வேண்டிய நாள்; மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், இந்த நாடு எப்படி

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

முன்னேறி இருக்கிறதென்று கணக்குப் பார்க்கும் நாள்” என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டிலே ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குச் செய்ததை கணக்குப் பார்த்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறையிலே மூன்று உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக 10 ரூபாய் மாதம் என்று சொல்லி, 130 ரூபாய் படித்தார்கள். பிறகு மாதம் 1 ரூபாய் கட்டும் திட்டம் வந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே 130 ரூபாய் படித்ததில் 13 ரூபாயைக் கழித்துக் கொண்டு, 117 ரூபாயை வருங்கால வைப்பு நிதியில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கான உத்தரவை உள்ளாட்சித் துறை பிறப்பித்தது. ஆனால் அந்த உத்தரவு அமுலாகவில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் கல்வித் துறை உத்தரவு போட்டது ஒரு நடைமுறை. உத்தரவை அமுலாக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர் சங்கம் கோருவது இன்னொரு நடைமுறை. உத்தரவை அமுலாக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவை துச்சமென மதிக்கும் நடைமுறை கீழே இருக்கும் நிர்வாக இயந்திரங்களில் இருக்கிறது. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர்கள், செயலகத்தில் இருக்கிறவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு எந்த உத்தரவைப் போட்டாலும், அந்த உத்தரவுகள் ஆசிரியப் பெருமக்களை அடையாதவரையில், நிச்சயமாக ஆசிரியர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படா தென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்ற இரண்டாவது பே கமிஷன், இடையில் ஆசிரியர்களை—ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள்—இடையில் ஆசிரியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்தது. ஆனால் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1978 ஆம் ஆண்டுவரை அந்தப் பரிந்துரை அமுல் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லி, அந்த இரண்டாவது ஊதியக் கமிஷன் பரிந்துரையை மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரை வரும்போதாவது அமுல்படுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இடைநிலை ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள பதவி உயர்வு பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியப் பெருமக்கள் தாங்களே தனிப்பட்ட முறையில் படித்து, தேர்வு எழுதி, பாஸ் செய்யலாமென்ற முறையில் புலவர் பட்டம் படிப்பு படித்தும், பி.டி. படித்தும் தங்கள் தகுதியை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எத்தனிதமான பதவி உயர்வித்கான வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கவில்லை. கடந்த பட்ஜெட் தொடரில் 1,000 செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடில் பணியாற்றும் ஒரு லட்சம் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இன்றைக்குச் சில ஆயிரம் பேர்கள்தான் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக,

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

புலவர்களாகத் தங்களை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இளநிலை ஆசிரியர்கள் 5,000 பேர்களுக்கு இடைநிலைப் பதவி உயர்வு வழங்கியது போன்று, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வந்துள்ள இந்த அரசும் செய்ய வேண்டும். அண்ணாவின் கொள்கைக்கு அப்பீல் கிடையாதென்று ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் ஆண்ட ஆட்சியினரும், இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளவர்களும் அண்ணாவின் கொள்கைதான் தங்கள் கொள்கை என்று முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில், பி.டி. புலவர் பட்டம் பெற்றுள்ள இடைநிலை ஆசிரியர்களின் பணியிடங்களை, 'அப்-கிரேட்' செய்யும் திட்டத்தை இந்த அரசு உடனடியாகச் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை கல்வித் துறையும், உள்ளாட்சித் துறையும் நிதித் துறையும் இணைத்து, உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறுகிய காலப் பட்டப் பயிற்சி எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் பி.ஏ. படித்துவிட்டு, பி.டி. படிக்க குறுகிய காலப் பயிற்சி இருந்தது. வெள்ளையர் காலத்திலிருந்து இருந்துவந்த சலுகையை எடுத்து விட்டார்கள். முந்தைய ஆட்சி பொறுப்பில் இருந்தபோது, நாவலர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது, நான் வேண்டினேன். வெள்ளையர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறது, அந்தச் சலுகை உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நீக்கப்பட்டுவிட்டதென்ற கெட்ட பெயர் உங்களுக்கு வேண்டுமா என்று கேட்டேன். அப்படியும் அந்தப் பயிற்சியை நீக்கவிட்டார்கள். குறைபாடுகளை நீக்குவதாக உறுதி அளித்த உங்களை வேண்டுகிறேன், சென்ற ஆட்சியில் நீக்கிய குறுகிய காலப் பட்டப் பயிற்சியை மீண்டும் கொண்டு வாருங்கள். மைசூரில் உள்ள கல்லூரிகளில் இந்தப் பயிற்சி தரப் படுகிறது. அங்கே 3,000 ரூபாய், 4,000 ரூபாய் என்று ஏலம் விடப்படுகிறது. நாட்டிலேயுள்ள மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் அந்தப் பயிற்சிக்கு இடம் இருக்கும் நிலையில், இங்கேயே அந்தக் குறுகிய காலப் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பி.டி. பட்டம் பெற்றால்தான் ஊக்க ஊதியம் தருகிறார்கள். இது அண்ணா அவர்களின்

(பிற்பகல் 12-50)

காலத்தில் வந்தது. இதை பலமுறை சொல்லியும் கல்வித் துறை ஏற்கவில்லை, பரிசீலிக்கவும் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இரண்டரை இலட்சம் ஊழியர்கள் அதிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதை கவனிப்பதில் கல்வித்

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1978 செப்டம்பர் 1]

துறை மிக நிதானமாக, மற்ற எந்தத் துறைக்கும் ஒப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத அளவுக்குப் பிற்பட்ட முறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த பட்டதாரி ஆசிரியராக இருந்த ஒருவர் இன்றைக்கு கல்வியமைச்சராக வந்திருக்கிறார். அவரைப் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர் கல்வியமைச்சராகி ஓராண்டுக் காலம் ஆகியும்கூட இதுவரையில் எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை எக்கத்தோடும், பெரு மூச்சோடும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைப் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். பரிசீலனை என்றால் எவ்வளவு காலம் என்று கேட்டேன். காலத்தைச் சொல்லி கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் சொன்னார். அதே சமயத்தில் நிதியமைச்சர் அவர்கள், 'விரைவாகச் செய்வோம்' என்று சொன்னார்கள். 'விரைவாக' என்பதற்கு நிண்ட காலம் அல்ல, ஒரு வார காலத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும் என்று அவரே பதிலும் அளித்தார்கள். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், பணி வரம்புறைப்படுத்தும் விஷயம் பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகவே, பரிசீலனை என்றால், ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். கொள்கை, இலட்சியத்தை வைத்துத்தான் ஆட்சிக்கு வருகிறோம். பின்னர் ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதித்தால்தான் இந்த நாட்டு அதிகாரிகள் செயல்படுவார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து, படியரிசித் திட்டத்தை அறிவித்தபோது, அதிகாரிகள் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்கள், திட்டம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்று கேட்க உங்களை அழைக்கவில்லை, இத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்குரிய வழியைச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். அதைப் போலவே ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையிலே, நியாயம் என்று உணர்ந்தால், அதை நிறைவேற்ற விரைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆட்சிகள் மாறுகின்றன, தேர்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மாறுகிறார்கள்; ஆனால் அதிகாரிகள் மாறுவதில்லை. அவர்களுடைய நடைமுறைகள் கூட மாறுவதில்லை. ஆகவே ஆட்சியிலிருக்கக் கூடிய கட்சி தன்னுடைய கொள்கை அறிவிப்பைச் செய்யும்போது, கல்வித் துறையிலும் கடந்த நிலையை மாற்றியமைக்கக் கூடிய வகையில் புதிய முறையில் செயல்பட்டால்தான், ஆசிரியர்கள் நிம்மதியாக இருக்க முடியும். அவர்கள் இந்த ஆட்சி நல்ல ஆட்சி என்று கருதுவார்கள். ஆகவே இரண்டரை இலட்சம் ஆசிரியர்களை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை விரைவாகத் தீர்த்து அவர்களுக்குத் திருப்தியை அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டுகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 1]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அடுத்தபடியாக, 1—4—1970-க்குப் பின்னால் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 'பி' விற்கில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஸ்பெஷல் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்குச் செல்லலாம். சென்று தேர்வு அடைந்தாலும், அல்லது, ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எந்தத் தேதியில் நியமனம் செய்யப்பட்டார்களோ அந்தத் தேதியிலிருந்து அவர்கள் பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படும் என்றும், ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படும் என்றும் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்காக இந்த உத்தரவுகளை இட்டதற்காக மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கல்வித் துறையிலே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மட்டுமா இருக்கிறார்கள்? மற்றத் துறைகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லையா? மற்றத் துறை ஆசிரியர்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லையா? அப்படி சிந்திக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இனியாவது பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படாமல், மற்ற துறைகளில் உள்ள இடைநிலை ஆசிரியர்கள், உயர்நிலைப் பள்ளியிலே உள்ள ஆசிரியர்கள், மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்கி சமநீதி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது, மற்ற ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பரிசீலனை செய்யத் தவறிவிடுகிறார்கள். அப்படித் தவறிவிட்டால், பிறகு பரிசீலனை செய்து உத்தரவிட ஓராண்டுக் காலம் ஆகிவிடுகிறது. அப்படியே உத்தரவிட்டாலும் "ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்" கொடுப்பதில்லை. எந்தத் தேதியிலிருந்து ஆணையிடுகிறார்களோ அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியாக இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குச் சலுகை கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே கல்வித் துறையிலே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கக் கூடிய சலுகைகளை இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் முழுவதும் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குப் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்படி பதவி உயர்வு பெற்றிருப்பவர்களின் பணி வரன்முறை செய்யப்படாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தர முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 10ஏ(1) பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு பணி வரன்முறைப்படுத்த எவ்வாறு உத்தரவிடப்பட்டதோ அதைப் போலவே மற்ற 10ஏ(1) ஆசிரியர்களுடைய பணியையும் வரன்முறைப்படுத்தி நீதி வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம். ஏ. படித்தவர்களை ஹையர் சேகண்டரி பள்ளிகளில் நியமிக்கிறார்கள். சேகண்டரி கிரேட் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ. (இலக்கியம்) படித்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்த வேலை கொடுப்பதில்லை. அதற்குரிய ஊதிய

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

உயர்வும் கொடுப்பதில்லை. இலக்கியம் படித்த தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றினாலும், அதே ஊதியம் தரும் பொறுப்பை அரசு ஏற்க வேண்டாமா என்பதைப் பணிவன்போடு கேட்கிறேன். இதை கல்வித் துறையிலே பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை ஏன் கல்வித் துறையிலுள்ள அதிகாரிகள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை.

அதைப் போலவே தொடக்கப் பள்ளிகளிலும், எம்.ஏ. (இலக்கியம்), (வரலாறு), (தமிழ்) படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். பி.ஏ., பி.எஸ்சி., படித்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லையென்றால் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் எம்.ஏ. படித்தவர்கள் இருக்கும்போது, அவர்களை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்குத் தான் தருவேன் என்று சொல்லுவது ஏன் என்று தெரியவில்லை. இது நியாயமில்லை. இதைப் போக்க உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பத்து பிளஸ் இரண்டு கல்வி முறை இங்கே வந்தபோது, 11-வது வகுப்பை எடுத்ததன் விளைவாக 7,000 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பதவியை இழப்பார்கள் என்றும், அவர்கள் அனைவரும் எட்டாவது வகுப்பை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்பார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதன் விளைவாக எட்டாவது வகுப்பை நடத்திக் கொண்டிருந்த எத்தனை பி.டி., செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் வேலையை இழப்பார்கள் என்ற சரியான புள்ளிவிவரக் கணக்கை கல்வி இலாக்கா தயாரிக்கவில்லை. அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் லைப்ரரி அசிஸ்டண்ட்டாகவும், லாப்-அசிஸ்டெண்ட்டாகவும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியராகவும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று கல்வித் துறை இயக்குநரிடமிருந்து ஒரு புரகீமன் போயிருப்பது அவர்களைக் கேவலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை உடனே மாற்றி, அவர்களுக்கு சொல்லித் தரும் பணியைத் தவிர வேறு எந்தப் பணியும் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை வழங்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழுக்குச் சொந்தமான, தமிழ்ச் சங்கங்களை வளர்த்த இடமான மதுரையில் தமிழாசிரியர்கள் மாநில மாநாட்டை நடத்தினார்கள். அந்த மாநாட்டில் கல்வியமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அப்போது, தமிழ் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு தலைமையாசிரியர் இன்-சார்ஜ் கொடுப்பதற்கு சீனியாரிட்டிபடி உத்தரவு வழங்குவேன் என்று சொன்னால் தமிழ் படித்தவர்கள் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு இன்று வாய்ப்பு இல்லையா என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்.

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. செ. முத்துசாமி]

முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்தவரும், நானே முதலமைச்சர் பதவி வகிக்கும்போது, தமிழ் படித்த நீங்கள் தலைமையாசிரியராக ஆகக் கூடாதா என்று கேட்டார். ஆனால் அவரும் உத்தரவு வழங்கவில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிவோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள், தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்கும் உரிமை உட்பட எல்லா உரிமைகளையும், எங்கிருந்து அதற்கு எதிர்ப்பு வந்தாலும், நிச்சயமாகச் செயல்படுத்திக் காட்டுவேன் என்று. அதற்காக, தமிழ் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் முதலமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நன்றி உணர்வோடு தெரிவிக்கிறேன், அறிவித்து இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகியும் உத்தரவு இன்னும் வராமல் இருக்கிறது என்று. இது நீண்ட காலமாக தமிழ் ஆசிரியர்களிடையே நிலவி வரும் உணர்வு. இங்கே புலவரும் இருக்கிறார். நீண்ட காலமாக, தமிழ் படித்தவன் 'அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' செய்ய முடியுமா என்ற கேள்விக்கு, முடியும் என்று சொல்லி, அதைத் தருவேன் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக உத்தரவு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது குறித்து நீண்ட காலமாகவே எமாற்றம் இருந்து வருகிறது. ஒரு அமைச்சரவைக்குப் பொறுப்பாக உள்ள முதலமைச்சரே அறிவித்துவிட்டான். ஆகவே இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அந்த உத்தரவை அறிவிப்பார்களே யானால், தமிழ் ஆசிரியர்கள் இந்த அரசை வாழ்த்தவும், பாராட்டவும் செய்வார்கள் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

எல்லாவித ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் தலைமையாசிரியர்களுக்கு மட்டும் செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கப்படவில்லை. ஹையர் கிரேட், சேகண்டரி கிரேட், பி.டி., ஆசிரியர், உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் ஆகிய எல்லோருக்கும் வழங்கியாகிவிட்டது. இதை இரண்டாவது சம்பளக் குழு விட்டுவிட்டது. இப்போது மூன்றாவது சம்பளக் குழுவின் ஹைடெய் அறிக்கையும் வரவிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அறிக்கை வருவதற்கு முன்னால் இதைப் பரிசீலித்து, தலைமையாசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கி அவர்களுக்கும் விரைவாக நன்மையைத் தேடித் தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, 150 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 150-வது ஆண்டு விழாவை கல்வி இயக்குநர் நடத்தினார். அதிலே டாக்டர் லாரன்ஸ் ஒரு அறிக்கையைப் படித்தார். அப்பொழுது முதல்வர் கலந்து கொண்டு ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார். அதற்காக அவரை நான் நெஞ்சம் திறந்து பாராட்டுகிறேன். என்ன சொன்னார்? பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அறிக்கையைப் படித்தபோது சாதனைப் பட்டியலைப் படித்தார். "ஆசிரியர்களுடைய வேதனையைத் தீர்க்காமல் வெறும் சாதனைப் பட்டியலை நான் சாதனைப் பட்டியல் என்று ஒப்புக்கொள்ள

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

மாட்டேன்' என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு மேலும் இன்னொரு படி போய் இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். "தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெரு மக்களுக்கு வழங்கப் படும் சம்பளம் சரியாகப் போய்ச் செருவதில்லை; அங்கே கமிஷன் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியும். விரைவாக நேரடியாக ஊதியம் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வோம்' என்று அன்றையதினம் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை வேதனையுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு குறளகம் மூண்பு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கஷ்டப்பட்டு 'Frustration' ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அன்று தடைபெற்ற ஒரு விழாவில் 'என் ஒருவன் நக்கலிட ஆகிறான்' என்ற ஒரு அழகான உவமையைச் சொன்னார். அதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய குறைபாடுகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லையே என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிர்வாக இயந்திரம் இன்னும் உருப்படவில்லையே என்றும் குறைபாடுகளை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் வேதனையுடன் சொல்லுகிறோம். இன்றையதினம் கூட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களை டிஸ்மிஸ் செய்கிறார்கள். எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாமல் பண்ணை அடிமைகளைப் போல் அவர்களை நடத்துகிறார்கள். ஹைக்கோர்ட் ஏற்கெனவே மைனாரிட்டி பள்ளிகளுக்கு வழங்கிய தீர்ப்பின் அடிப்படையிற் வறட்டு கௌரவத்தோடு நடந்து கொள்கிறார்கள். மைனாரிட்டியினராக இருந்தாலும், அவர்களும் இந்த நாட்டிலே, சட்டத்திலே இடம் பெற்றுள்ள ஒரு பிரிவினர்தான் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் இந்நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சராக இருந்த நாவலர் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாகப் பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒன்றைக் கொண்டு வந்து, அச்சட்டம் அசைக்கப்படுமானால், தகர்க்கப்படுமானால், குற்றவிரும் குலை உயிரும் ஆக்கப்படுமானால், யாராலாவது 'சேலஞ்ச்' செய்யப்படுமானால், நீதியை, நியாயத்தை நிலை நாட்டுவேன் என்று சொன்னார்கள். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் உயர் நீதிமன்றத்தால் வீழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 31½ ஆண்டுகள் ஆன பிறகும், கல்வித் துறை இருக்கிறது, அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எம்ஜென்சி காலத்திலிருந்து கேட்கிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஆட்சி இருந்த காலத்திலிருந்த கேட்கிறோம். இதுவரை அதற்கென்று ஒரு கருத்தே இல்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்கிறோம். கல்வித் துறையிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பணியாற்றியும், அவர்களுடைய குறைபாடுகள் கணைய

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. செ. முத்துசாமி]

படாததால், போராட்டம் நடத்தினால், இவர்கள் எல்லாம் எதிரிகள், எதிரிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நியாயம் தானா? இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்வதற்கான முயற்சி களில் இந்த அரசு உடனடியாக ஈடுபட வேண்டும். அந்த அப்பீலின் மீது முடிவு எடுப்பதற்கான ஒரு உத்தரவாதத்தை இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் மாண்புமிகு முதல்வர் அல்லது கல்வி அமைச்சர் தந்தால், நாங்கள் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியடைவோம். இதைக் காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டங்களால் பல விஷயங்கள் விழ்த்தப்படுகின்றன. கோவை மாவட்டத்திலுள்ள ராஜநகர் பள்ளி நிர்வாகத்திலே கூட ஆசிரியர்களுக்கு அநிதி நடத்திருக்கிறது. அங்குள்ள ஒரு சகோதரி திருமணம் செய்துகொள்ளப் போவதாகச் சொன்னாராம். “கஸ்தூரிபாய் நிகேத்” என்று அன்னை கஸ்தூரிபாய் பெயரில் அந்த நிர்வாகம் நடக்கிறது. திருமணம் செய்து கொள்வதாக ஒரு சகோதரி கூறியிருக்கிறார். அவ்வளவுதான் அவர் செய்த குற்றம். காந்தியடிகளுடன் குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தியவர் அன்னை கஸ்தூரிபாய். குடும்பத்தை அமைத்துக்கொள்ள என்னுடைய பெற்றோர்கள் எனக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கிறார்கள் என்று ஒரு சகோதரி பேசியதற்காகக் பேர்களை நீ பேசினாய்—நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந் தீர்கள் என்று சொல்லி ராஜினாமா கடிதம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு விட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறைக்கு அவர்கள் அப்பீல் செய்த பிறகு, உடனடியாக அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கல்வித் துறை உத்தரவிட்டது. ஆனால் நிர்வாகம் அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நீதித் துறை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான் நீதித்துறையைப் பார்த்து பணிவன்போடு, தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன்—பட்டினி கிடக்கக்கூடிய சமுதாயத்தை—பட்டினி கிடக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெரு மக்களுக்கு—நீதி என்ற ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்படுமானால், முதலில் மானேஜ்மென்ட் அந்தத் தீர்ப்பை வணக்கட்டும். மானேஜ்மென்ட் தினைத்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலை இருப்பது சரி தானா? ஒரு நிர்வாகம் வழங்குகிற ஆணையைப் பரிசீலித்து அரசு ஒரு உத்தரவு வழங்குகிறது என்று சொன்னால், ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளத்தை அரசே வழங்குகிறது. இதிலே மானேஜ்மென்ட்டுக்கு என்ன பாதிப்பு இருக்கிறது? கௌரவம் என்ற வறட்டு கௌரவத்தைத் தவிர, வேறு எந்த பாதிப் பும் இல்லை. ஆகவே நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் வழக்கு முடிவடையும் வரை ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு உத்தரவாதம்—ஒப்புதல் வழங்க வேண்டுமே தவிர, இடைக் காலத்தடை என்று வழங்கி அவர்களைப் பட்டினி போட்டு சாகடிக்க வேண்டாம். காரணம் ஓராண்டு ஈராண்டு என்று வழக்குகள் நீடிக்கின்றன. ஓராண்டு ஈராண்டு பட்டினி

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1978 செப்டம்பர் 1]

போடுவது நல்லதா? மாதா மாதம் சம்பளம் பெறுபவர்களை கஷ்டப்படும் போது இவர்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கல்வித் துறையிலிருந்து ஒரு உத்தரவு வாங்கவே ஓராண்டு ஆகிறது. அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் என்று கணக்குப் பார்த்தால், அந்த ஆசிரியர் அதுவரை உயிரோடு இருந்தால்தானே பணியாற்ற முடியும். ஒன்று இது மாதிரி தடை விதிக்கின்ற நிலையைப் போக்குங்கள், அல்லது வழக்கு மன்றத் திற்குச் சென்று தடை பெறக்கூடிய அதிகாரம் அப்படியே இருக்கட்டும் என்று வைத்திருந்தால், இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு “வாழ்வு காலப் படி”யாவது கொடுங்கள் என்று உங்களைக் கேட்டு முதல் பேச்சை இரண்டாவது முறையாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கும்—இந்த வாய்ப்பை எனக்கு உண்டாக்கித் தந்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதன் முதலாக ஆளுநர் உரை மீது பேசத் தொடங்குகிறேன். இங்கு பேசத் தொடங்கும்போது, ஆளுநர் உரை மீது நன்றி தெரிவித்துப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து உரையைத் தொடங்குகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே பல்வேறு பாராட்டத் தக்க விஷயங்கள் இருக்கின்றன. நிறைய அம்சங்கள் நான் பேச வேண்டியிருப்பதால், நான் கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் எடுத்துக்கொண்டால் கூட தலைவரவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கல்வி மாநில அரசின் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கும் அம்சத்தை முதற்கண் வரவேற்கிறேன். என்றாலும் உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனுபவிக்கும் தொல்லைகளைப்பற்றி உணர்ச்சி படக் கூடிய வகையில் சில கருத்துக்களைப் பேசினார்களே, அதுபற்றி நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் பள்ளிகளை அரசே ஏற்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடுங்காலமாகவே இருந்து வருகிறது. கர்நாடகா மாநில முதல்வராக இருக்கின்ற திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் புரட்சித் திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது அனைத்துத் தனியார் பள்ளிகளையும் அரசே ஏற்கும் என்று அறிவிப்பு வெளியிட்டிருப்பது போல், நம்முடைய அரசும் தனியார் பள்ளிகளை எல்லாம் அரசே ஏற்கும் என்ற புரட்சிகரமான அறிக்கையை அரசு வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது எமாற்றத்தை அளிக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மேற்கு வங்க அரசைப் பொறுத்த வரையில், அந்த மாநிலத்தின் முதல்வர் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் போனஸ் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளுநர் உரையில் இதுபற்றி எதுவும் இல்லாதது எமாற்றமளிக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

அடுத்தபடியாக, கேரள முதல்வர் அவர்கள் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு மாதந்தோறும் 200 ரூபாய் சம்பளம் தருகின்ற திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படிப் பட்ட புரட்சிகரமான திட்டங்களெல்லாம் ஆளுநர் உரையில் இடம் பெறும் என்று எதிர்பார்த்து ஏமாந்தேன். அனைத்துப் பள்ளிகளையும் அரசே ஏற்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கான காரணத்தைத் தேடி அலைய வேண்டியதில்லை. தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகளால் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, வழக்குமன்றம் அல்லது அரசுக்கு முறையிடு செய்து, அரசு அவர்களை மீண்டும் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், அவர்கள் இன்றையதினம் குறளகத்திற்கு எதிரே தெருவில் நிற்கிறார்கள், உண்ணாவிரதமிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை நூற்றுக்கணக்கானவர்களும், கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரை இன்றையதினம் 220-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும் வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் புதிய கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர் எவரும் பணி நீக்கம் செய்யப்பட மாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. திருச்சி ஹோலிகிராஸில் இதுமாதிரி 27 பெண் ஆசிரியைகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி நடைபெறாமலிருப்பதற்கான தீவிரமான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கவில்லை. சிறுபான்மையினர்களால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளி நிர்வாகத்தில் அரசு தலையிட முடியாதபடி சட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு நிர்வாகத்தினர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லையென்றால், அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அரசு மானியத் தொகையை வழங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அரசு உடனடியாக தனியார் பள்ளிகளை ஏற்க வேண்டும். அப்படி அரசு ஏற்றால், இதுமாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறுது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவைக்கு வந்திருப்பவன். தேர்தலில் நானே ஓட்டுப் போட முடியாது. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை கிடையாது. அவர்கள் வாக்குரிமை கூட இல்லாத நிலையில் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே 'அவர்களுக்கு ஓட்டளிக்கும் உரிமையை வழங்க வேண்டும்' என்று நான் கேட்க மாட்டேன். காரணம் ஓட்டளிக்கும் உரிமையை வழங்கும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்குத் தான் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே இந்தக் கோரிக்கையை வைத்தபோது, அவர் உடனே அமைச்சரவையைக் கூட்டித் தீர்மானம் போட்டு; அந்தத் தீர்மானத்தை டெல்லிக்கு அனுப்பி 'தமிழகத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமாவது ஓட்டளிக்கும் உரிமையைத் தாருங்கள்' என்று

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 1]

கோரினார். அண்ண அவர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட தீர்மானத்தை அன்றையதினம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. இரா. செழியன் அவர்கள் டில்லிக்குக் கொண்டு சென்று, அது பாராளுமன்றத்தில் வந்து, 8 வாக்குகள் பெற்று தோற்கடிக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் நாடு முழுவதும் மும்மொழித் திட்டம் அமுலில் இருக்கும்போது, தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் ஆங்கிலம்-தமிழ் என்ற இருமொழிக் கொள்கைத் திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இங்கே இருமொழிக் கொள்கை குறித்து ஒரு தீர்மானம் போட்டு டில்லிக்கு அனுப்பியது போல் இதையும் ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து ஏற்று மத்திய அரசுக்கு உடனடியாக அனுப்புவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்பது என் அவர்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆசிரியர்களைப்பற்றிப் புகழாதவர்கள் யாருமில்லை. நாட்டின் முதுகெலும்பென்றும், இறைவன் என்றும் சொல்லாதவர்கள் இல்லை. டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 5-ம் நாளை ஆசிரியர் நாளாகக் கொண்டாடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நாளை நாங்கள் கொண்டாட வேண்டுமென்றால், அதற்கு விடுமுறை இல்லை. ஆசிரியர் நாளாகக் கொண்டாட அமைச்சர் பெருமக்களை அழைத்துப் பேச்சுச் செய்தால், அவர்கள் எங்களைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேசுகிற நிலையையும் திட்டிவிட்டுச் செல்கிற போக்கையும் பார்க்கிறோம். அதைவிட்டு ஆசிரியர் தினத்தை பொது விடுமுறையாக அறிவித்து அரசே அந்த விழாவினை எடுத்து நடத்தி ஆசிரியர்களை கவுரவிக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆசிரியர் விருது பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஐந்தாண்டுகாலம் பணி நீட்டிப்பு உண்டு என்று மத்திய அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தாலும், அது ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய நல்ல அனுபவங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்குப் பணி நீட்டிப்புக்கான வழி வகைகளை அரசு செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிப்பது, வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளிப்பது போன்றவற்றில் அக்கறை காட்டி ஆசிரியர் சமுதாயத்தை அரசு கவுரவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1960-ல் பெருந்தலைவர் காமராஜர் இருந்த காலத்தில் இங்கே தொடக்கக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர் விருது அளிக்கப்பட்டது. பிறகு 1970-ல் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அது விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இப்போது கல்லூரியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் ஆசிரியர்கள் அல்லவா, அவர்களுக்கு மட்டும் இது இல்லாமல் இருப்பது நியாயமா என்ற கேள்வி

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

எழுந்திருக்கிறது. ஆகையால் முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விருதை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்நிலை ஆசிரியர்களை முதலில் ஆசிரியர்களாக்குகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒன்று வகுத்து அதற்காக மாநாடு கூட்டி அதில் வைத்து அந்நாளைய முதலமைச்சர் அவர்களின் ஒப்புதல் பெற்றிருந்தோம். அரசுத் துறையில் புள்ளிவிவரம் சேகரிக்கச் செய்து விரைவில் செயல்படுத்துவதாகச் சொல்லி, அடுத்த மாநாட்டிற்குள் அறிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மாநாட்டுக்கே வராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் வந்திருந்தால் அந்தத் திட்டம் ஏற்கப்பட்டிருக்குமே என்ற எண்ணம் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டுமென்றால், இந்நிலை ஆசிரியர்களை முதலில் ஆசிரியர்களாக்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

அடுத்து, இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஜூனியர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களாக வருவதற்கு, முன்பு வாய்ப்பு இருந்தது. அதை நம்முடைய அரசு மாற்றி விட்டது. ஆகையால் அவர்களுக்கு மீண்டும் அந்த வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். 1-4-1970 முதல் அதற்குப் பின்னாலும் பணியில் சேர்ந்தவர்களுக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும். இதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியராக பி பிரிவில் பணியாற்றி இப்போது கல்வி அமைச்சராக வந்திருப்பதால் அப்பிரிவு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே அவர் சலுகைகளைச் செய்கிறார், மற்றவர்கள் புறக்கணிக்கப் படுகிறார்கள் என்று நாட்டில் அவருக்கு ஒரு அவப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக்களைய அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் போல இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் 23 பாட வேளைகளுக்கு மேல் தரக்கூடாது.

பி.ஏ. படித்தவர்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி என்றிருந்ததை இப்போது எடுத்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கும் அந்தப் பயிற்சி மீண்டும் வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டநாட்களாக இருந்து வருகிறது. அதை உடனே கொண்டுவர வேண்டும். பி.ஏ. படித்தவர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருந்தால், ஊக்க ஊதியம் கொடுக்கப் படுவதில்லை. மற்றவர்கள் தங்கள் தகுதியை உயர்த்திக் கொள்ளும்போது இந்த ஊக்க ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. இடைநிலை ஆசிரியர்கள் தங்கள் தகுதியை உயர்த்திக்கொண்டால், இன்செண்டிவ் இன்கிரிமெண்ட் அவர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை. அதை வழங்கவேண்டும் அவர்களுக்கும் அந்த

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 1]

ஊக்க ஊதியம் அளிக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் இடங்களை ஒதுக்கி மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். நடுநிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியர்கள் ஊதியம் 1970 ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி இன்றுவரையில் வழங்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரையும் மூன்றாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரையும் வந்துவிட்ட பின்னரும் கூட, அந்த முதல் குழுவின் பரிந்துரைகள் அமுலாக்கப்படவில்லை. அதை விரைவாக அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை அமுல் படுத்தும்போது, இடைநிலை ஆசிரியர்களை வேறு பணிகளுக்கு மாற்றுவது என்ற நிலையை எந்த நேரத்திலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அப்படி ஏற்பட்டால், நாட்டில் ஒரு போராட்ட சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை எச்சரிக்கையாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இருக்கிறவர்கள் கல்வி கற்பிப்பதற்காகப் படித்து வந்தவர்களே தவிர வேறு எந்த வேலையையும் செய்வதற்காக அவர்கள் அங்கே பணி செய்ய வரவில்லை. ஆசிரியர்கள் வேறு வேலைகளுக்கு அனுப்பப்படக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். நம்முடைய குழந்தைகள் ஒலிம்பிக் விளையாட்டிற்குச் சென்று வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணம் உடற் பயிற்சியை வளர்ப்பதற்கு இங்கே வாய்ப்பு தரப்படாததுதான். ஆகையால் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அவர்களில் இரண்டாம் நிலையை முதல் நிலையாக ஆக்க வேண்டும். தமிழாசிரியர்களை அதுபோன்று முதல் நிலையாக ஆக்கியதில் முன் உதாரணம் இருக்கிறது. சீருடைப் பணம் என்று உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 50 அளிக்கப்படுகிறது. அதை கேம்ஸ் ஃபீஸிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் கொடுக்கிற பணம் அது. நாம் கொடுக்கிற பணத்தில்தான் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் உடை அணிந்து வருகிறார் என்று மாணவர்கள் ஏளனமாகப் பேசுகிற நிலையைப் போக்க வேண்டும். அரசே தனியாக அவர்களுக்கு அந்தச் சீருடைப் பணத்தை வழங்க வேண்டும். முதல் நிலை ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கியதைப்போல ஏனையோருக்கும் வழங்க வேண்டும். எம்.ஏ., பி.எட். படித்தவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற ஊக்க ஊதியம் பி.பி.எட். படித்தவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒலிம்பிக் விளையாட்டில் நம் குழந்தைகள் வெற்றி வாகை சூட வேண்டுமென்றால், அந்த உடற் பயிற்சித் துறைக்குத் தனி இயக்குநரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. க. மீனட்சிசுந்தரம்]

தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் செக்ஷன்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்க்காமல், குழுந்தைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்காமல், அவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லுகிற நமது அரசு அதைச் செய்ய வேண்டும். பள்ளிகளில் மட்டுமல்ல, அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழாசிரியர் ஒருவரை நியமித்து அங்கிருந்து வெளிவருகிற ஆணைகளை தமிழில் வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினால் பாஸ் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் எனது பெயர் கே. மீனாட்சிசுந்தரம் என்று எழுதப் பட்டிருக்கிறது. நல்ல தமிழ் தெரிந்தவர்கள் அங்கே இல்லை என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. அதனால் அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழாசிரியர்களை நியமித்து, நல்ல தமிழ் படித்தவர்களை நியமித்தால்தான், தமிழ் வளர வாய்ப்பு ஏற்படும், தமிழ் உணர்வு வளரும். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதைப்பற்றி ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்துமில்லை. நானே தமிழுக்காக மிகவும் சிரமப்பட்டவன் என்பது நண்பர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது உத்தரவு ஒன்று வந்திருக்கிறது. தமிழில்தான் அனைவரும் கையெழுத்திட வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதைக் கல்வி இலாகாவிலிருந்து பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதில் கல்வி இலாகா செயலாளர் கையொப்பமிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த உத்தரவு ஆங்கிலத்தில் வந்திருக்கிறது. தமிழில் கையெழுத்திட வேண்டுமென்ற அந்த உத்தரவில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் செயலாளர் கையெழுத்திட்டு இயக்குனருக்கு வந்து அவர் அதில் கையெழுத்திட்டு அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணை பள்ளிக்கு வந்து அதில் ஒரு தலைமையாசிரியர் ஆங்கிலத்திலேயே குறிப்பெழுதி, அவரும் ஆங்கிலத்திலேயே கையொப்ப மிட்டிருக்கிறார். ஆசிரியர்களும் ஆங்கிலத்திலேயே ஒப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கிறது. இதுதான் தமிழ் வளரும் லட்சணமா? நான் கடுமையான வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதாகக் கருதினால், மன்னிக்க வேண்டும்.

புலவர்கள் இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து ஐந்தாண்டு காலம் படித்துப் பட்டம் பெற்று பணியாற்றிவருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 11-வது வகுப்பில் பணியாற்றினார்கள். 10 ப்ளஸ் 2 வருகிற அந்த இடங்களிலும் இந்த ஆசிரியர் பணியாற்ற ஏன் தகுதி இல்லாமல் போகிறார்கள்? பி.எ., பி.எஸ்ஸி. படித்து அதற்குப் பிறகு தமிழ் எடுத்து எம்.எ. படித்தவர்களைவிட ஆரம்பத்திலிருந்தே

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1978 செப்டம்பர் 1]

தமிழை எடுத்துப் படித்து எம்.ஏ. பால் செய்தவர்கள் தகுதி குறைந்தவர்களாக எப்படிக் கருதப்படுகிறார்கள்? தொடர்ந்து தமிழிலேயே படித்தவர் மேல் நிலைப் பள்ளியில் கற்பிக்க வாய்ப்பு தரப்பட வேண்டும்.

எனவே பணி மூப்பு அடிப்படையில் புலவர்களாக இருப்பவர்கள் அங்கே நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். 11வது வகுப்பு வரை போதித்தவர்கள் அதற்கு மேற்பட்ட இரண்டு வகுப்புகளுக்கு போதிக்க முடியாது போகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அடுத்து, தமிழாசிரியர்கள் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப் படாமல் இருக்கின்றனர். காரணம் கேட்டால், தமிழ் படித்தவர்களுக்கு இந்தத் தகுதி இல்லை என்கின்றனர். அருமை நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் பேசும்போது, தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அதை நான் முழுவதும் வழி மொழிகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழை தொடக்கம் முதலே முக்கிய பாடமாக எடுத்து பி.ஏ., பி.டி., படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ் படித்த காரணத்தால், அவர்களுக்கும் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்கப்படவில்லை. கருரில் ஒரு அம்மையார் இருக்கிறார். அவருக்குக்கூட இதன் காரணமாக தலைமை ஆசிரியைப் பதவி வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறபோது, இது தமிழ் நாடுதான் என்று எனக்கு ஐயமேற்படுகிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 3,000 தமிழ் ஆசிரியர்கள் அறநிலையங்களில் வேலைகளில் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று ஒரு முறை அறிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த அறிவிப்பை ஒட்டி ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்றால், இதுவரையிலும் ஒன்றையும் காணோம். தமிழ் நாட்டிலே இன்றையதினம் இறைந்து கிடப்பவர்களும், பார்த்து கிடப்பவர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நெருக்கடி காலத்தில் ஆசிரியர்கள் சிலர் கைது செய்யப்படவில்லை என்றாலும், பல்வேறு இடங்களில் பலர் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் சரவணன் என்னும் தமிழாசிரியர். அவரைப் பற்றிய வழக்கு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, அவர் மீது எள்ளளவும் குற்றமில்லை என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகும், இன்னும் அவருக்கு மீண்டும் அவருடைய வேலை திரும்பத் தரப்படவில்லை. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை, நான் முதலாவதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சந்தித்தபோதே, அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

வந்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவருக்குத் திரும்பவும் வேலை வழங்கப்பட வேண்டும், அவருக்கு உரிய சம்பளம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கண்டிப்பாகச் செய்கிறேன் என்றார். ஆனால் இன்று வரையில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள தமிழாசிரியர்கள் நிலை இப்படி இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவசர காலத்தின் போது எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுமில்லாமல், பலர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் மீண்டும் வேலை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் அறிவித்தும், பல சந்தர்ப்பங்களில் மாநில அரசு இதைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறது என்றாலும், இன்னும் பல ஆசிரியர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பணி வழங்கப்படவில்லை என்பதை இன்றைக்குக்கூட கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தி அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு தமிழாசிரியரைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் பெருமக்களில் பெரும்பாலோருக்கு அவரைத் தெரியும். பாவேந்தர் பரிசுப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்றவர் பனப்பாக்கம் சீத்தாராமன் என்பவர். அவர் செய்த குற்றம் வருகைப் பதினேட்டில் தமிழில் எழுதினார். இலக்கிய மன்ற அறிவிப்புப் பலகையில் 'தமிழ் உணர்வு வேண்டும்' என்று எழுதினார். வெளிநாட்டார் அ. ஐ. ஸ்மித் என்று எழுதுகிறார்களா? எஸ். வி. செல்லையா என்று நாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதலாமா என்று இலக்கிய மன்றக் கூட்டத்தில் கேட்டார். அப்படிப்பட்ட தமிழ் உணர்வு பெற்றவர் என்பதற்காக அந்த ஆசிரியர் 65 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் தென்னாற்காடு மாவட்ட சீ.சு.ஓ. அவர்களால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இதுதான் தமிழ் மொழியின்மீது நமக்கிருக்கும் பற்றிற்கு அடையாளமா? இதுதான் தமிழ் உணர்வை வளர்க்க நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் பெற்றோர்களுக்கும், கல்வித் துறையைச் சார்ந்த விற்பன்னர்களுக்கும் இருந்த ஐயப்பாடுகள் மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நீக்கப்பட்டது என்றார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளிகள் துவக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்களாகியும்கூட, இன்னும் அங்கே பயிலும் மாணவர்களுக்கு உரிய பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்குச் சரியான கட்டிட வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆய்வுக்கூட வசதிகள் உருவாகவில்லை. இவைகளை அனுமதிப்பதிலே கூட பாடுபாடு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்து, மேல்நிலை வகுப்புகள் தொடங்கிய

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1978 செப்டம்பர் 1]

பிறகு, கீழ்நிலையில் உள்ள மாணவர்களிடையே கட்டுப்பாடின்மை ஏற்படுமே என்ற ஐயம் இருக்கிறது. 6-வது வகுப்பு மாணவர்கள் 12-வது வகுப்பு மாணவர்களைப் பார்த்து நடக்க முனைவதன் மூலம் பள்ளியிலே மாணவர்கள் கட்டுப்பாடு குலையுமே என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அச்சங்கள் போக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, தலைமை ஆசிரியர்கள் நியமனத்தில், ஏ, பி, சி ஆகிய மூன்றிற்கும் தனித்தனியான முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பணிமூப்பு உடையோர்க்கு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு அடிப்படையில் பதவி உயர்வுகள் தரப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாற்றப்படுகிறார்கள். ஏ விங், பி விங் இணைப்பு இன்னும் வெளியிடப்படாத நிலையில் ஆசிரியர்களை மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாற்றும் நிலை இருப்பது சரியில்லை. ஆசிரியர்களை மாற்றுவது என்றாலும் சொந்த மாவட்டத்திற்குள்ளாகவே மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, முதுகலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் சரித்திரம், தமிழ் ஆகியவற்றிற்கு அதிக வாய்ப்பில்லை. விஞ்ஞானம் படித்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் விஞ்ஞானம் படித்தவர்களை சரித்திர ஆசிரியர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. இதைப்பற்றி முக்கியமாக கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, விரும்பும் ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞானம் பயில கல்லூரிகளில் ஆய்வுக்கூடங்களைப் பயன்படுத்த மறுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அரசு இதையெல்லாம் கவனித்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விரைவில் பி.யு.சி. போகும் என்ற நிலை இருப்பதால், கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களிடையே வேலையிழப்பு உண்டாகும். அந்த நிலை இப்போதே உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கீழ் வகுப்புகட்கு வர வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இதன் காரணமாக கீழ் வகுப்புகளில் பணியாற்றும் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் வேறு பணிகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். இந்த அச்ச உணர்வு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க ஆசிரியர் மாணவர் விகிதத்தை 1:20 என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும், நேரடி ஊதியம் தரப்பட வேண்டும், பல்கலைத் கழக மானியப் பரிந்துரை அமூல் செய்யப்படுவதில் காலதாமதம் இன்னும் இருக்கக்கூடாது, புதிய ஊதிய விகிதங்கள் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும், மற்றும் தனியார் கல்லூரி ஆய்வுக்குழுவில் அவர்களுக்குச் சமய

1978 செப்டம்பர் 1] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது அவர்களுக்குக் குடும்ப நலத் திட்டம் என்னும் வசதியில்லை—அதாவது பேமிலி பெனிபிட்ஸ்கீம் இல்லை. மேலும் பயிற்றுநர் விளக்குநர் ஆகியோருக்கு 3 ஆண்டு பணிக்குப் பிறகு பதவி உயர்வு தரப்பட வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செலக்ஷன் கிரேட் தந்ததால், பல்வேறு முறைகேடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களின் பணிவரன்முறையில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டாக வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மாறுதல்கள் எல்லாம் அரசியல்வாதிகளின் தலையீட்டின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிற நிலைமை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு கல்விப் பணி அல்லாத வேறு எந்தப் பணியும் தரப்படக்கூடாது என்பதை அரசு வலியுறுத்த வேண்டும். வானூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆணையர் ஒருவர் அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆள்பிடித்து வந்தால்தான், பிராவிடெண்ட் பண்ட் கடன் தரப்படும் என்று சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாற்றப்பட்டாக வேண்டும்.

தொழிலாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தகுதி ஒன்றாக இருந்தாலும், ஊதியம் வெவ்வேறாக இருக்கும் நிலை மாற்றப்பட்டு ஒரே ஊதியம் தரப்பட வேண்டும். அவர்கள் எந்த இடத்தில்—பள்ளிகளில் இருந்தாலும் ஒரே ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 1—1—1961-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 60 பென்ஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் 1—1—1961-க்குப் பின்பு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 55 தான் ஓய்வு ஊதியமாக வழங்கப்படுகிறது. இதை மாற்றி அமைத்து அனைவருக்கும் ரூ. 60 என்ற அடிப்படையில் ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நர்சரி பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளை அங்கீகரித்து அங்கேயும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைப் போடுவதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும். பிரைவேட் ஸ்டடிக்கு 3-வது வகுப்புக்கு மேல் சேர்க்காமலிருக்க வேண்டும். இதன் காரணமாக ஆசிரியர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும். மேலும் 10-வது வகுை பிரைவேட் ஸ்டடி அனுமதிப்பது என்பதை மாற்றினால், ஆசிரியர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். வாலண்ட்டரி ரிட்டையர்மெண்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு என்னென்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறதோ அதை மாநில அரசு ஏற்று அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1978 செப்டம்பர் 1]

இந்தித் திணிப்பு எந்த வகையில், உருவில், வழியில் வந்தாலும், அதனை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் பண விடைத்தாளில் இந்தியில் இருப்பதை மாற்ற வேண்டும் என்ற பரிந்துரையை நமது அரசு மைய அரசுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் வைத்ததைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அப்போதே ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரினேன். அண்ணா அவர்களின் பெயரால் சென்னையில் தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருந்தாலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அண்ணா பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிடப்பட வேண்டும். அதேபோல் அமைய இருக்கிற திருச்சிப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பெரியார் பல்கலைக் கழகம் என்றும், கோவையில் அமைய உள்ள பல்கலைக் கழகத்திற்கு இராஜாஜி பெயரையும் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : அண்ணா அவர்களின் பெயரில் ஏற்கனவே ஒரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறதே. அதைத் தவிர இன்னொன்று கேட்கிறீர்களா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அண்ணா அவர்களின் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

அடுத்து, துயரசு சம்பவங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது விழுப்புரத்தை மட்டும்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது பழனியில் நடைபெற்ற சம்பவம் என்னவாயிற்று? பேர்னாம்பட்டில் நடைபெற்ற சம்பவம் என்னவாயிற்று? எண்ணூரில் நடைபெற்ற படகு விபத்து என்னவாயிற்று? கரூர் வெங்கமேட்டில் பள்ளி இடிந்து விழுந்ததால் ஏற்பட்ட துயரசு சம்பவம் என்னவாயிற்று? வெங்கமேட்டில் ஏற்பட்ட விபத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அங்கே விழுந்துவிட்ட அந்தக் கட்டிடத்திற்கு ரூ. 3,000 செலவழித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ரூ. 1,000-க்கு மேல் செலவிடப்படவில்லை என்பதற்கு என்னிடத்திலே பல்வேறு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கையினால் தட்டினாலேயே கிழே விழுந்துவிடும் அளவுக்கு அந்தக் கட்டிடத்திற்கு 'கட்டை'-கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

(உறுப்பினர் தமது கையில் இருக்கும் கவரில் இருந்து எதையோ எடுக்க முயன்றார்.)

1978 செப்டம்பர் 1]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : எந்தப் பொருளையும் அவையில் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேரமாகிறது. சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நான் காலையில் அவையின் தலைவர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றிச் சொல்லி அவருடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறேன்.

அங்கே அந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதில் யூனியன் எஞ்சினியர், ஆணையாளர், ஒப்பந்தக்காரர் எல்லாம் ஒன்றாக இருந்து தவறு இழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு அலுவலர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தக்க முறையில் எடுத்துரைக்க வாய்ப்புகள் தரும் வகையில் அரசு செயலர்கள் மட்டத்தில் அந்தந்தத் துறைத் தலைவர்கள் மட்டத்திலும் அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் அடங்கியக் கூட்டுக் குழுக்களை அமைக்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே ஆசிரியர்களின் குறைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் அனைத்துத் துறை ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களை உயர்த்திட வேண்டும் என்று அரசு பல்வேறு பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு பாராட்டு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் என்றாலும், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 7-1-1978 அன்று நான் பொறுப்பு ஏற்று மிகப் பெரிய போராட்டத்தை நடத்தி 200 ரூபாய்க்கும் குறைவாக ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ. 10-ம் ஒய்வு பெறும்போது ரூ. 10,000 அனைவருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து கோரிக்கை தந்தேன். அவர்களும் இதைச் செயல்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றுவரை கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, பாதுகாப்பில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், திருப்பூரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 30-10-1977 இரவு ஆசிரியர் தே. வில்லியம் தாக்கப்பட்டார். கே. செல்வநாயகம் என்ற ஆசிரியர் செம்பதனிருப்பு என்ற இடத்தில் 3-6-1978 அன்று இரவு வீடு புகுந்து

[திரு. க. மீனட்சிசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 1]

வெட்டப்பட்டார். ஆலங்குடியில் பாமசிவம் என்ற ஆசிரியர் 23—7—1978 அன்று இரவு தாக்கப்பட்டார். இப்படி ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்புமில்லாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இவைகளுக்கெல்லாம் தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு ஊதியக் குழு அறிக்கையை வெளியிடும் தேதியை உடனே அறிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்டு காலம் கடந்துவிட்டதால் அனைத்துச் செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இதுவரையில் நேரம் அளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கும், இதை அமைதியோடு இருந்து கேட்ட அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், ஆசிரியப் பெருமக்களின் சார்பில் நன்றியைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். இறுதியாக ஆளுநர் உரைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 2—9—1978 அன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 1-30]

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

71. Notification issued with G.O. P. No. 881, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 10th July 1978 in regard to exemption of tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act in respect of the Standard Motor Products of India, Madras, on the sale of a Standard Diesel Mini Bus to the Union Company (Motors) Private Limited, Madras-2, who in turn will sell the same to the Bala Mandir (Founding Hospital), Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

72. Notification issued with G.O. P. No. 855, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 29th June 1978 in regard to amendments to the first schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]